

Socialstyrelsen

**Omkostningsanalyse
af ambulat rådgivning
til personer udsat for
vold i nære relationer**

juni 2020

Viden til gavn

Publikationen er udgivet af
Socialstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: info@socialstyrelsen.dk
www.socialstyrelsen.dk

Udgivet 24. juni 2020

Download eller se rapporten på
www.socialstyrelsen.dk

Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse
af kilde.

ISBN: 978-87-93676-65-7

Forord

Vold i nære relationer har store menneskelige konsekvenser for både den voldsudsattes fysiske og mentale helbred og sociale relationer. Følgerne af volden kan række langt ind i livet, efter at volden er ophørt. Ud over de menneskelige konsekvenser forbundet med vold i nære relationer viser forskning også, at der kan være store samfundsøkonomiske omkostninger, som følger af volden. Disse omkostninger er bl.a. udgifter til krisecentre, sundhedsvæsenet, retsvæsenet og omkostninger i form af tabt produktion. Vold i nære relationer betegnes som fysisk eller psykisk vold mellem familiemedlemmer, partnere eller eksparnere og børn og forældre.

Denne analyse belyser karakteristika for kvinder, der udsættes for vold i nære relationer, og belyser omkostningerne ved Mødrehjælpens ambulante rådgivnings- og behandlingstilbud "Ud af Voldens Skygge" (UVS) og krisecenterophold til disse målgrupper. Analysen indeholder en målgruppeanalyse af tre grupper af kvinder, der udsættes for vold i nære relationer. Derudover indeholder analysen to omkostningsanalyser; én af "Ud af Voldens Skygge" til voldsudsatte kvinder og deres børn og én af kvindekrisecentrene.

Analysen er udarbejdet af Socialstyrelsen og er blevet kvalificeret af Mødrehjælpen og relevante fagcentre i Socialstyrelsen, der også har bidraget med relevante oplysninger om såvel "Ud af Voldens Skygge" som kvindekrisecentrene.

Analysen er finansieret som en del af projektet "Ambulante behandlingstilbud til personer udsat for vold i nære relationer" i forbindelse med satspuljeaftalen for 2017.

*Center for Data, Analyse og Metode, Socialstyrelsen
Odense, 2019*

Indhold

Sammenfatning	4
1 Indledning	6
2 Målgruppeanalyser	8
2.1 Kvinder i UVS	8
2.1.1 Målgruppeafgrænsning	8
2.1.2 Registermæssig afgrænsning	9
2.2 Kvinder på krisecenter	9
2.2.1 Målgruppeafgrænsning	9
2.2.2 Registermæssig afgrænsning	9
2.3 Øvrige kvinder	10
2.3.1 Målgruppeafgrænsning	10
2.3.2 Registermæssig afgrænsning	10
2.4 Analyse af målgrupperne	10
2.4.1 Baggrundskarakteristika	11
2.4.2 Uddannelse, beskæftigelse og indkomst	14
2.4.3 Kontakt til sundhedsvæsenet	16
2.4.4 Andre karakteristika	17
3 Omkostningsanalyse af UVS	20
3.1 Kort beskrivelse af UVS II	20
3.2 Omkostninger ved komponenter i UVS	21
3.2.1 Lønomkostninger ved komponenterne i UVS	21
3.2.2 Øvrige omkostninger ved UVS	22
3.3 Beskrivelse af typiske forløb i UVS	23
3.3.1 Case-forløb 1	23
3.3.2 Case-forløb 2	24
3.3.3 Case-forløb 3	24
3.4 Omkostninger ved typiske forløb i UVS	25
4 Omkostningsanalyse af krisecenterophold	26
4.1 Beskrivelse af krisecentrenes opgaver	26
4.2 Beskrivelse af kilder til omkostningerne ved et krisecenterophold	27
4.3 Omkostningerne ved et krisecenterophold	29
4.4 Variation af omkostningerne ved et krisecenterophold	30
4.4.1 Variation i omkostningerne og i den kommunale grundtakst	30

5	Konklusion	32
6	Referencer	33
7	Bilag	35
7.1	Bilag 1: Komponenter i UVS.....	35
7.2	Bilag 2: Nettooms., antal ophold og gennemsnitlig opholdslængde på krisecenter.....	38
7.3	Bilag 3: Grundtakster og antal pladser på krisecenter	40
7.4	Bilag 4: Beregnede omkostninger for ophold på krisecenter	42

Sammenfatning

Vold i nære relationer kan medføre store menneskelige konsekvenser for såvel personer, der direkte udsættes for vold, som for børn, der eksponeres for volden (Eriksen, Hansen, & Elklit, 2014). Ud over menneskelige konsekvenser er der også samfundsøkonomiske omkostninger forbundet med vold i nære relationer, bl.a. udgifter til krisecentre, sundheds- og retsvæsen mv. samt omkostninger i form af tabt produktion. Vold i nære relationer betegnes som fysisk eller psykisk vold mellem familiemedlemmer, partnere eller eks partnere og børn og forældre.

Denne analyse er en del af satspuljeinitiativet "Ambulante behandlingstilbud til personer udsat for vold i nære relationer" (VNR) fra satspuljeaftalen for 2017. Projektet har til formål at styrke den ambulante rådgivning til personer udsat for vold i nære relationer. Mødrehjælpen har siden 2009 kørt projektet "Ud af Voldens Skygge" (UVS), der tilbyder ambulante tilbud til mødre, der er udsat for vold i nære relationer. Projektet har vist gode resultater (Eriksen, Hansen, & Elklit, 2014). Satspuljeprojektet VNR tager derfor udgangspunkt i en videreførelse og udbredelse af Mødrehjælpens projekt UVS.

VNR har til formål dels at sikre hjælp til den gruppe af voldsudsatte, som i dag ikke er i kontakt med et krisecenter, dels at medvirke til at forebygge, at et krisecenterophold bliver nødvendigt.

I forbindelse med satspuljeaftalen for 2017 blev det besluttet at iværksætte en omkostningsanalyse af ambulante rådgivning til personer udsat for vold i nære relationer. Med aftaleteksten var der desuden et ønske om, at omkostningsanalysen skulle undersøge, hvorvidt der var samfundsøkonomiske gevinster forbundet med ambulante rådgivning. Da data for nuværende ikke giver mulighed for at undersøge effekten af VNR, har det ikke været muligt at analysere eventuelle samfundsøkonomiske gevinster i forbindelse med denne rapport.

Det blev derfor besluttet, at analysen i stedet skulle beskrive målgrupperne af kvinder udsat for vold i nære relationer og belyse omkostningerne ved UVS og krisecenterophold til kvinder.

Målgruppeanalysen er en deskriptiv analyse af kvinder, der har været udsat for vold i nære relationer. Der skelnes mellem tre grupper: 1) kvinder, der modtager rådgivning og behandling i UVS, 2) kvinder, der har taget ophold på krisecentre, og 3) øvrige kvinder, der har været udsat for vold i nære relationer.

Målgruppeanalysen viser store forskelle i karakteristika imellem kvinder i UVS og de to andre målgrupper. Kvinder i UVS er ældre og har i højere grad dansk baggrund sammenlignet med de øvrige grupper. De er også højere uddannede, er mere i beskæftigelse og har en højere indkomst. De har ligeledes flere børn, og flere er uden partner. Det skal bemærkes, at en del af forskellene mellem målgrupperne skyldes, at der er krav forbundet med at modtage et forløb i UVS – kvinderne skal have mindst ét barn, være dansktalende og have forladt eller have intentioner om at forlade deres voldelige partner.

Den første omkostningsanalyse omhandler Mødrehjælpens ambulante rådgivnings- og behandlingstilbud til personer udsat for vold i nære relationer, UVS. Denne omkostningsanalyse indeholder en analyse af omkostningerne forbundet med de forskellige delelementer, der indgår i indsatsen, samt en analyse af tre case-forløb. Baggrunden for at bruge cases er, at forløbene er meget forskellige, og at der ikke findes ét typisk forløb. Omkostningerne forbundet med de tre case-forløb varierer fra ca. 59.700 kr. til ca. 99.900 kr., hvilket netop afspejler forskelle i indsatsens omfang og intensitet.

Den anden omkostningsanalyse omhandler krisecenterophold og omfatter en opgørelse af de kommunale og samlede offentlige omkostninger forbundet med et krisecenterophold. Oplysningerne om krisecenterophold stammer fra krisecentrenes årsregnskaber, de kommunale grundtakster oplyst på Tilbudsportalen samt Socialstyrelsens årsstatistik om kvinder og børn på krisecenter. Omkostninger forbundet med et krisecenterophold beløber sig til ca. 66.400 kr., hvoraf ca. 51.000 kr. udgøres af den kommunale grundtakst.¹ Minimumsomkostninger ved et krisecenterophold udgør ca. 11.100 kr., mens maksimumsomkostninger udgør ca. 132.700 kr. Variationen i omkostninger til krisecenterophold skyldes forskelle i tilgange, metoder og ydelser blandt krisecentrene.

Analysen af målgrupperne på hhv. krisecenter og UVS viser, at der er tale om forskellige typer af kvinder, der modtager de to typer af indsatser. Det er på den baggrund vanskeligt at afgøre, i hvilket omfang forløb i netop UVS vil kunne forebygge krisecenterophold – dels fordi der ikke er lavet evaluering af, hvordan UVS kan påvirke ophold på krisecenter, dels fordi målgrupperne for UVS og krisecenter afviger fra hinanden.

¹ Ud over den kommunale grundtakst udgøres de samlede omkostninger til krisecenterophold bl.a. også af egenbetaling, andre kommunale tilskud, regionale, statslige og private tilskud/fonde.

1 Indledning

Vold i nære relationer er en betegnelse for fysisk og psykisk vold imellem familiemedlemmer, partnere eller eks partnere og børn og forældre. Vold i nære relationer omfatter både direkte og indirekte ofre for volden, fx hvis personer er vidne til volden (Socialstyrelsen, 2019). I resten af denne rapport skal begrebet "vold" forstås som "vold i nære relationer".

Det skønnes, at ca. 38.000 kvinder og ca. 19.000 mænd årligt udsættes for fysisk partnervold i Danmark (Denn, Johansen, Møller, & Laursen, 2018). Det svarer til hhv. 1,6 pct. og 0,8 pct. af kvinder og mænd i befolkningen. Psykisk partnervold er endnu mere udbredt. Det estimeres, at 3,9 pct. af kvinder og 1,2 pct. af mænd i Danmark oplever at være udsat for psykisk partnervold (Ottosen & Østergaard, 2018). Ud over personer, der direkte udsættes for vold, vurderes det, at 5,3 pct. af alle danske børn vokser op i familier, som er registreret med én eller flere voldsepisoder, inden barnet fylder 8 år (Lyk-Jensen, Bøg, & Lindberg, 2017).

For personer, der udsættes for vold, kan voldens konsekvenser vise sig både fysisk, psykisk, socialt, økonomisk og praktisk. Dansk forskning har påvist en negativ sammenhæng mellem fysisk partnervold og en række psykosociale faktorer, herunder ensomhed, manglende kontakt til familien, manglende indflydelse på egen arbejdssituation, oplevet stress, dårligt mentalt helbred og et hyppigt alkoholforbrug (Helweg-Larsen, 2012; Denn, Johansen, Møller, & Laursen, 2018).

For børn, der er vidne til vold, kan eksponeringen medføre både fysiske, psykiske, adfærdsmæssige og sociale konsekvenser. Dansk forskning har påvist, at volden kan medføre større sandsynlighed for anbringelse og forebyggende foranstaltninger, større sandsynlighed for, at barnet diagnosticeres med posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD), dårligere trivsel og højere fravær i folkeskolen samt en væsentlig dårligere faglig præstation i grundskolen (Lyk-Jensen, Bøg, & Lindberg, 2017).

Det er estimeret, at vold årligt koster samfundet mindst 280 mio. kr. Det svarer til årlige samfundsøkonomiske omkostninger på ca. 112.000 kr. for hver kvinde, der udsættes for vold i nære relationer (Helweg-Larsen, Kruse, Sørensen, & Brønnum-Hansen, 2010).² Det er særligt omkostninger til ophold og rådgivning på krisecentrene, der driver de samlede omkostninger ved vold. Omkostninger til sundhedsvæsenet, retsvæsenet, omkostninger vedrørende produktionstab samt omkostninger til handleplaner og indsatser for kvinder, der udsættes for vold, bidrager også væsentligt til de samlede samfundsøkonomiske omkostninger (Helweg-Larsen, Kruse, Sørensen, & Brønnum-Hansen, 2010). Hertil skal lægges personlige omkostninger som fx livskvalitet hos både den voldsramte og eventuelle pårørende.

Der kan således være både et menneskeligt og samfundsøkonomisk potentiale i at tilbyde flere personer, der udsættes for vold i nære relationer, den rette støtte til at komme ud af det voldelige forhold og få bearbejdet følgerne af volden.

² Jf. Helweg-Larsen et al. (2010) skønnes det, at de årlige omkostninger til partnervold udgør mindst 280 mio. kr., og at ca. 1/3 af voldsudsatte kvinder har været udsat for partnervold. Helweg-Larsen et al. (2010) beregner omkostningerne forbundet med vold mod kvinder pba. ca. 7.500 kvinder, der er registreret som voldsudsat i de danske registre.

$\frac{280 \text{ mio.}}{1/3 * 7.500 \text{ kvinder udsat for vold}} = 112.000 \text{ kr. (2009-priser).}$

Det er dog et relativt begrænset antal personer, der udsættes for vold i nære relationer, som efter serviceloven modtager støtte til at forlade det voldelige forhold og få bearbejdet eftervirkningerne af volden. Ca. 1.700 kvinder og ca. 1.700 børn tog i 2017 ophold på et af landets krisecentre (Børne- og Socialministeriet, 2018).³ Krisecentrenes opgave følger af serviceloven § 109, hvor det fremgår, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidige ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Krisecentrene tilbyder ligeledes ambulante rådgivning og behandling, der ligger ud over ydelser, der gives efter serviceloven § 109, ligesom mandekrisecentrene tilbyder støtte til mænd, der udsættes for vold (Rambøll, 2015). Også en lang række ambulante tilbud, rådgivningscentre mv. tilbyder rådgivning og behandling til personer, der udsættes for vold (Lev Uden Vold, 2019). Det er dog et relativt begrænset antal personer, der modtager ambulante rådgivning og behandling i disse tilbud, sammenlignet med antallet af personer, der udsættes for vold. Ud over krisecentrene og de ambulante tilbud findes en række andre muligheder for at få hjælp, bl.a. via sundhedsvæsenet, privatpraktiserende psykologer, frivillige organisationer og personlige netværk. Det er ikke muligt at sige noget om, hvor mange der søger hjælp via disse organisationer og netværk.

Siden udarbejdelsen af den første nationale handlingsplan til bekæmpelse af vold i familien i 2002 er der gennemført en række nationale initiativer, der har haft til formål at udbygge og udvikle støtten til personer udsat for vold. Senest er der med aftalen om satspuljen 2019-2022 afsat midler til en ny handlingsplan til bekæmpelse af psykisk og fysisk vold i nære relationer (Børne- og Socialministeriet, 2019).

Kommunerne skal efter serviceloven tilbyde ophold på krisecentre til voldsudsatte kvinder (serviceloven § 109). Krisecentrene finansieres primært af kommunerne, der modtager 50 pct. i statsrefusion, som følge af at kvinder uden forudgående visitation fra kommunerne kan møde op på krisecentrene (selvmøderprincippet), og at lederne af krisecentrene selv har kompetence til at træffe afgørelse om indskrivning og udskrivning, jf. serviceloven § 109, stk. 3. (indskrivningsretten). Kommunerne har også mulighed for at henvise kvinder, der kontakter kommunen, til krisecentrene. Krisecentrene kan desuden være delvist finansieret af private fonde, satspuljemidler mv.

Øvrige indsatser, bl.a. ambulante behandlingstilbud til personer, der udsættes for vold i nære relationer, er som udgangspunkt ikke omfattet af regler om statslig refusion. Enkelte tilbud for personer udsat for vold i nære relationer finansieres via andre finansieringskilder såsom satspuljen, private fonde mv.

Denne analyse har to hovedelementer: en målgruppeanalyse og en omkostningsanalyse af mødrehjælpens ambulante rådgivnings- og behandlingstilbud og krisecenterophold.

Der foretages først en målgruppeanalyse af tre målgrupper af voldsudsatte kvinder:

- kvinder, der modtager UVS (herefter "kvinder i UVS")
- kvinder, der har taget ophold på krisecentre (herefter "kvinder på krisecentre")
- øvrige kvinder, der har været udsat for vold (herefter "øvrige kvinder").

Målgruppeanalysen laves for perioden 2014-2016 og har til formål at belyse ligheder og forskelle imellem kvinder, der udsættes for vold, alt efter hvor de får hjælp.

³ Ca. 10 pct. af kvinderne og ca. 20 pct. af børnene er indskrevet med anonymt ophold på krisecentrene.

Herefter udarbejdes omkostningsanalyser af hhv. UVS og krisecenterophold. Omkostningsanalyserne har til formål at belyse omkostninger og omkostningselementer forbundet med de to typer af indsatser, samt hvilken variation der kan forventes i omkostningerne.

2 Målgruppeanalyser

I dette afsnit præsenteres målgruppeanalyser af kvinder, der modtager "Ud af Voldens Skygge" (UVS), kvinder, der har taget ophold på et krisecenter, og øvrige kvinder, der har været udsat for vold, men som ikke har deltaget i UVS eller taget ophold på et krisecenter i perioden 2014-2016.⁴ Kvinderne i de tre målgrupper er herefter angivet som hhv. "kvinder i UVS", "kvinder på krisecentre" og "øvrige kvinder". Målgruppeanalyserne har til formål at give en beskrivelse af kvinderne i de tre målgrupper og de forskelligheder, der er mellem disse kvinder ift. bl.a. uddannelsesniveau, forsørgelsesgrundlag og brug af sundhedsydelser.

Antallet af kvinder, der udsættes for vold, er underestimeret i denne analyse. Det skyldes, at det kun er muligt at se på kvinder, der modtager hjælp hos enten Mødrehjælpen, krisecentrene eller bliver registreret i offerstatistikken eller i sygehusvæsenet. Der vil være kvinder, som udsættes for vold, og som ikke har modtaget hjælp ét eller flere af ovenstående steder.

Målgruppeanalysernes resultater viser, at der er stor forskel på kvinderne i de tre målgrupper på flere parametre, herunder alder, oprindelse, uddannelsesniveau og forsørgelsesgrundlag. Dette skyldes delvist inklusionskriterierne for deltagelse i UVS, jf. afsnit 2.1.1.

Samlet set ses det, at kvinder i UVS er mere ressourcestærke end kvinder på krisecentre og øvrige kvinder.

2.1 Kvinder i UVS

UVS er Mødrehjælpens rådgivnings- og behandlingstilbud til kvinder udsat for vold. En beskrivelse af indsatsen fremgår af afsnit 3.1.

Der tages i målgruppeanalysen af kvinder i UVS udgangspunkt i kvinder, der har påbegyndt et rådgivnings- og behandlingsforløb i perioden 2014 til 2016, og som således har modtaget rådgivning og behandling som en del af manualen for "Ud af Voldens Skygge II" (Eriksen, Hansen, & Elklit, 2014).⁵

Nedenfor beskrives målgruppeafgrænsningen og den registermæssige afgrænsning af målgruppen af kvinder i UVS, der anvendes i målgruppeanalysens afsnit 2.4.

2.1.1 Målgruppeafgrænsning

Målgruppen for UVS er kvinder, som har levet i et fysisk og/eller psykisk voldeligt forhold, og som har forladt den voldelige partner (enten fysisk eller har besluttet sig herfor). Kvinderne skal kunne profitere af et korttidsterapeutisk rådgivnings- og behandlingsforløb og ikke modtage

⁴ Der gøres opmærksom på, at det ikke vides, hvorvidt kvinderne har taget et anonymt ophold på et kvindekrisecenter.

⁵ "Ud af Voldens Skygge II" er anden version af Mødrehjælpens ambulante rådgivnings- og behandlingstilbud til kvinder udsat for vold i nære relationer. Mødrehjælpen har udviklet indsatsen og målgruppen for indsatsen og arbejder på tredje version af "Ud af Voldens Skygge".

rådgivning eller behandling i et andet alternativt forløb. Kvinderne må desuden ikke have misbrugsproblemer eller behandlingskrævende psykiske lidelser og skal kunne beherske dansk på samtaleniveau. Specifikt for UVS skal mødre have børn i alderen 0 til 18 år og være motiveret for og udtrykke ønske om at deltage i projektet både for dem selv og for deres børn (Mødrehjælpen, 2012).

Den sekundære målgruppe for UVS udgør kvindernes børn. Børnene har oplevet eller været udsat for vold, og de skal ligesom deres mødre være motiveret for og udtrykke ønske om at deltage i behandlingsforløbet. Børnene må ikke have massive udviklingsmæssige eller psykiske problemer (Mødrehjælpen, 2012).

2.1.2 Registermæssig afgrænsning

Kvinder, der har deltaget i UVS, kan vælge at lade sig behandle anonymt. Målgruppen for denne analyse udgør kun de kvinder, der har valgt ikke at være anonyme. I de tilfælde, hvor en kvinde har haft flere behandlingsforløb, anvendes tidspunktet for den første registrering i perioden 2014-2016 til brug for karakteristikken.

2.2 Kvinder på krisecenter

Kvinder, der har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold, kan blive indskrevet i et midlertidigt ophold på et krisecenter uanset etnicitet, religion eller bopælskommune.

Nedenfor beskrives målgruppeafgrænsningen og den registermæssige afgrænsning af målgruppen af kvinder, der har taget ophold på et krisecenter, som anvendes i målgruppeanalysen i afsnit 2.4.⁶

2.2.1 Målgruppeafgrænsning

Målgruppen er kvinder, som har haft ophold på et krisecenter efter serviceloven § 109.

Kvinder, der indskrives på et krisecenter, kan vælge at lade sig indskrive anonymt. De fleste krisecentre har krav om, at kvinderne ikke må have misbrugsproblemer eller svære psykiske lidelser. Kvinder, der har ophold på et krisecenter, kan være ledsaget af børn, men dette er ikke et krav for et ophold på et krisecenter. Da det ikke er obligatorisk for kvinderne at registrere sig med CPR-nummer på krisecentrene, er det kun de kvinder, der har oplyst CPR-nummer i forbindelse med deltagelse i "Årsstatistik for kvinder og børn på krisecenter", der indgår i analysen.

2.2.2 Registermæssig afgrænsning

Det har til analysen kun været muligt at anvende data for de kvinder, som har valgt at besvare det frivillige spørgeskema til "Årsstatistik for kvinder og børn på kvindekrisecenter", som krisecentrene udfylder sammen med kvinderne under opholdet på krisecenteret, og som i den forbindelse har valgt at oplyse CPR-nummer. Det betyder, at denne målgruppe kun udgør en andel af alle kvinder, der har taget ophold på et krisecenter. Målgruppen er opgjort i perioden

⁶ Fra og med 2017 er det blevet obligatorisk for kvindekrisecentrene at indberette oplysninger om de kvinder, der kommer på centrene til statistisk brug. Kvinderne har stadig mulighed for at være anonyme og vil derfor blive registreret uden CPR-nummer. I 2017 er der registreret 1981 påbegyndte ophold på krisecentrene, fordelt på 1687 kvinder. Heraf har 10 pct. af kvinderne valgt et anonymt ophold (Børne- og Socialministeriet, 2018, s. 254).

2014-2016. I de tilfælde, hvor en kvinde har haft flere ophold i perioden, ses der på kvindens karakteristika, første gang kvinden optræder i målgruppen inden for perioden.

2.3 Øvrige kvinder

Mange kvinder, der udsættes for vold, er ikke i kontakt med det sociale system. En del af denne målgruppe er i kontakt med andre offentlige instanser såsom politiet eller sundhedsvæsenet. Som skrevet tidligere må der forventes et stort mørketal, da voldudsatte kvinder kun registreres, i det omfang de er i kontakt med det offentlige.

Nedenfor beskrives målgruppeafgrænsningen og den registermæssige afgrænsning, som anvendes i målgruppeanalysen i afsnit 2.4.

2.3.1 Målgruppeafgrænsning

Målgruppen omfatter kvinder, der har været offer for en forbrydelse, hvor denne er anmeldt til politiet eller har resulteret i kontakt til det somatiske sygehusvæsen. Målgruppen omfatter ikke kvinder, der i perioden 2014-2016 er registreret med et ambulat forløb i UVS eller har haft ophold på et krisecenter.

2.3.2 Registermæssig afgrænsning

Målgruppen er afgrænset på baggrund af Kriminalregistret og Landspatientregistret.

Den ene del af målgruppen udgør kvinder, der er registreret i Kriminalregistret som offer for en seksual- eller voldsforbrydelse i perioden 2014-2016, hvor modparten, dvs. den sigtede person, er registreret som kvindens ægtefælle, registrerede partner, samlever eller sambo.

Den anden del af målgruppen udgør kvinder, der er blevet registreret med en henvendelse til det somatiske sygehusvæsen i perioden 2014-2016, hvor kontaktårsagen er registreret som en voldshændelse. Da der sjældent bliver registreret en modpart i disse henvendelser, anvendes stedet for voldshandlingen som en yderligere afgrænsning. Der afgrænses til boligområde som skadested for den givne voldshandling. Argumentet for denne metode er, at man gennem skadested kan slutte, hvorvidt den givne skade er sket i kvindens boligområde. Såfremt det er tilfældet, kan man antage, at det er en person tæt på kvinden, der har forvoldt skaden. Det skal bemærkes, at der er usikkerhed forbundet med anvendelse af skadested, da det ikke nødvendigvis er en partner eller andet familiemedlem, der har begået voldshandlingen, selvom skadestedet er i et boligområde.

Kvinder, der indgår i én af de to øvrige målgrupper, er i analysen udeladt fra denne målgruppe.

2.4 Analyse af målgrupperne

I den deskriptive analyse af målgrupperne fremgår en række karakteristika for kvinder, der har været udsat for vold i perioden 2014-2016.⁷

Tabel 2.1 viser antallet af kvinder i de tre målgrupper, som er beskrevet ovenfor. Det ses, at antallet af kvinder, der har modtaget UVS, er væsentligt mindre end antallet af kvinder i de to

⁷ Opgørelserne for kvinder på krisecentre afviger en smule fra opgørelserne i Socialpolitisk Redegørelse 2018 (SPR 2018), kap. 10. Dette skyldes til dels, at denne analyse anvender andre inddelinger i intervaller end i SPR 2018, og at denne analyse anvender data fra en mindre del af den samlede population.

øvrige målgrupper. Det skyldes, at Mødrehjælpen kun kan behandle et begrænset antal kvinder pr. år. Det lave antal af kvinder i UVS kan medføre begrænsede signifikante resultater i målgruppeanalysen.⁸

De øvrige tabeller og figurer er baseret på det antal kvinder i hver målgruppe, som er angivet i Tabel 2.1.

Tabel 2.1
Antal af kvinder fordelt på målgruppe, 2014-2016

	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
Samlet antal i målgruppe	90	1.071	3.837

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

2.4.1 Baggrundskarakteristika

Alderen på kvinderne i de tre målgrupper er opgjort pr. 1. januar i det kalenderår, hvor kvinden første gang er registreret i målgruppen. Det ses af Tabel 2.2, at gennemsnitsalderen for kvinder i UVS er højere end gennemsnitsalderen for kvinder på krisecentre og øvrige kvinder.

Tabel 2.2
Gennemsnitsalder for kvinder udsat for vold, 2014-2016

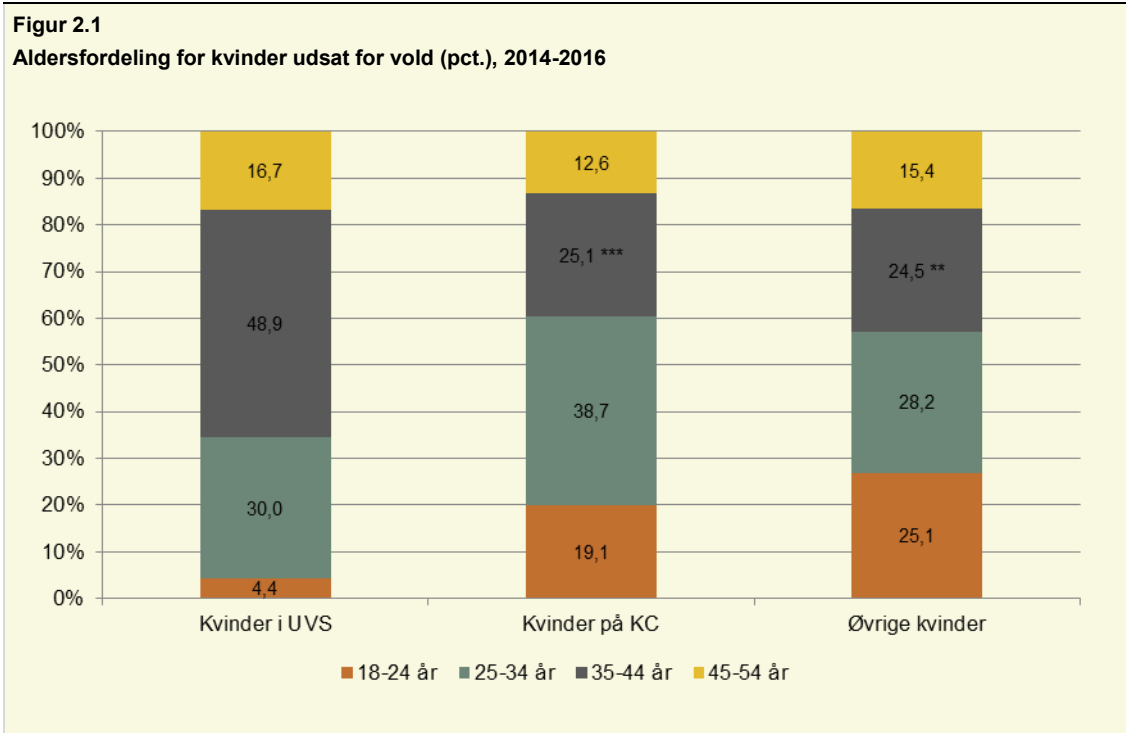
	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
Gennemsnitlig alder	37,0	34,1 ***	35,1 **

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene

Figur 2.1 viser aldersfordelingen for de tre målgrupper. Det ses, at knap 50 pct. af kvinderne, der modtager behandling i UVS, er i aldersgruppen 35-44 år, hvorimod kun 25 pct. af kvinderne i de to andre målgrupper er i denne aldersgruppe. Andelen af kvinder i aldersgruppen 18-24 år er højest for øvrige kvinder, hvorimod andelen er lavest for kvinder i UVS. Det skal bemærkes, at kriteriet for at modtage UVS er, at kvinden skal have mindst ét barn, hvorfor det må forventes, at kvinder i UVS er ældre end kvinder i de to andre målgrupper.

⁸ Ved signifikante resultater forstås sikkerheden for, at der er forskel på karakteristika mellem målgrupperne. Der beregnes udelukkende signifikansniveau mellem kvinder i UVS og hhv. kvinder på krisecenter og øvrige kvinder.

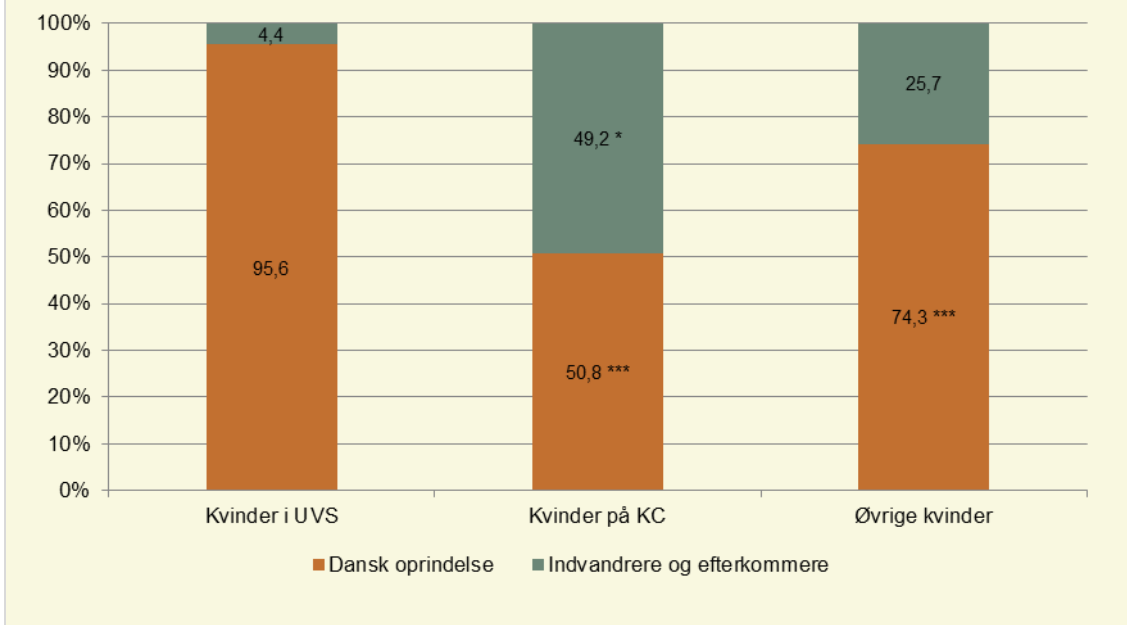
Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Af Figur 2.2 ses det, at andelen af kvinder med anden etnisk baggrund end dansk er højest for kvinder på krisecentre. 49 pct. af kvinderne på krisecentrene har anden etnisk baggrund end dansk, hvorimod det kun er 5 pct. for kvinder i UVS. Der skal dog tages forbehold for, at et kriterie for at kunne modtage behandling ved Mødrehjælpen er, at kvinderne skal være dansktalende. Dette har en betydelig indflydelse på andelen af kvinder med anden etnisk baggrund end dansk i UVS. For øvrige kvinder gør det sig gældende, at 26 pct. har anden etnisk baggrund end dansk.

Figur 2.2

Fordeling af oprindelse for kvinder udsat for vold (pct.), 2014-2016

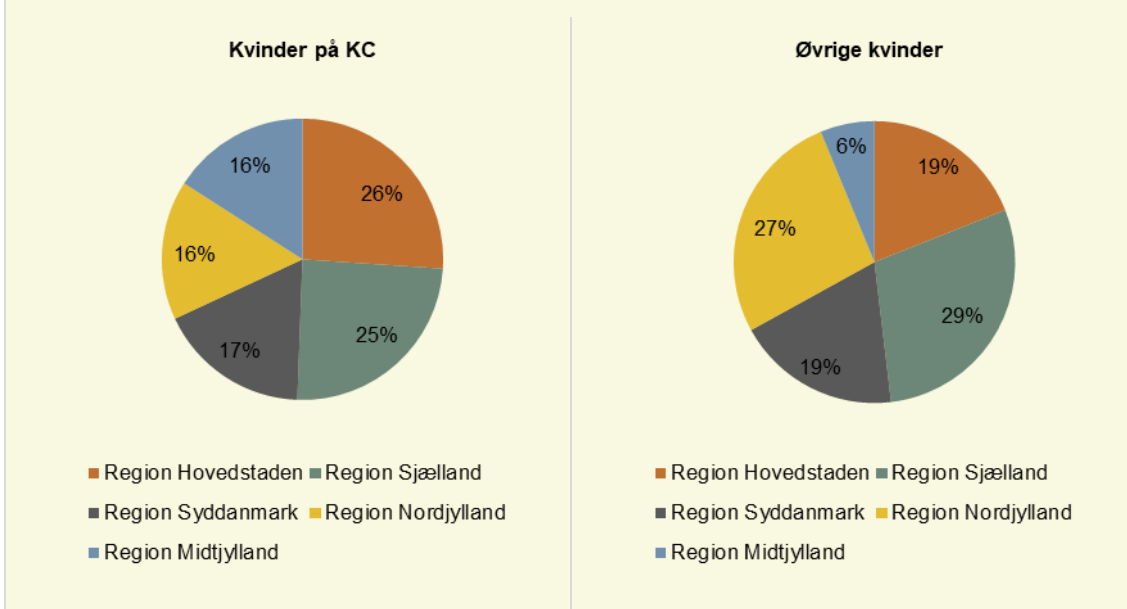
Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Figur 2.3 viser fordelingen af voldsudsatte kvinder fordelt på bopælsregion. Det ses, at ca. 50 pct. af kvinderne på krisecentre og øvrige kvinder bor i Region Hovedstaden eller Region Sjælland. Fordelingen blandt de øvrige regioner er nogenlunde ligeligt fordelt for kvinder på krisecentre. For øvrige kvinder ses det, at 27 pct. har bopæl i Region Nordjylland, og kun 6 pct. har bopæl i Region Midtjylland. Oplysninger om kvinder i UVS er baseret på oplysninger fra UVS i Aarhus og København, hvorfor der ikke er lavet en fordeling for denne målgruppe.

Figur 2.3

Fordeling af bopælsregion for kvinder udsat for vold (pct.), 2014-2016

Anm.: Andelen af kvinder i de enkelte regioner er baseret på antal kvinder i målgruppen pr. 10.000 kvindelige indbyggere i samme aldersgruppe. For kvinder i UVS gælder det, at 86 pct. er bosat i Region Midtjylland, og 12 pct. er bosat i Region Hovedstaden. Dette afspejler, at UVS kun tilbydes i Århus og København.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

2.4.2 Uddannelse, beskæftigelse og indkomst

Af Tabel 2.3 fremgår uddannelsesniveaet for kvinderne i de tre målgrupper. Uddannelsesniveaet er opgjort som kvindernes højest fuldførte uddannelse. Det ses, at ca. halvdelen af kvinderne på krisecentre og øvrige kvinder har grundskole som højeste fuldførte uddannelse, hvor det er 20 pct. for kvinder i UVS. Kvinder i UVS har i højere grad en mellemlang uddannelse sammenlignet med de to øvrige målgrupper. Det højere uddannelsesniveau for kvinder i UVS kan til dels forklares af alderen for kvinder i UVS sammenlignet med de øvrige kvinder. Af Tabel 2.2 fremgik det, at kvinder i UVS generelt er ældre end kvinder på krisecentre og øvrige kvinder.

Tabel 2.3
Uddannelsesniveau for kvinder udsat for vold, 2014-2016.

	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
<i>Uddannelsesniveau (pct.)</i>			
Grundskole	20,0	45,3 **	50,0 **
Erhvervsfaglig udd.	24,4	19,5	22,9
Gymnasial udd	8,9	7,3	7,3
Bachelor	5,6	2,1	1,2
Kort videregående udd	3,3	2,0	2,2
Mellemlang videregående udd.	25,6	7,2 **	7,4 ***
Lang videregående udd.	12,2	3,6	2,1
Ukendt	0,0	13,2	6,9

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Af Tabel 2.4 fremgår forsørgelsesgrundlag og bruttoindkomst for kvinderne i de tre målgrupper. Forsørgelsesgrundlaget er opgjort i kalenderåret, før kvinderne optræder i målgruppen, og er opgjort som den gennemsnitlige andel af året med beskæftigelse, SU, dagpenge, kontanthjælp, førtidspension og andet som forsørgelsesgrundlag.⁹ Det ses, at kvinder i UVS i højere grad har beskæftigelse som forsørgelsesgrundlag sammenlignet med kvinder på krisecentre og øvrige kvinder. Den gennemsnitlige andel af året, hvori kvinderne har haft kontanthjælp som forsørgelsesgrundlag, er højest for målgruppen af kvinder på krisecentre. Kvinder på krisecentre har i gennemsnit kontanthjælp som forsørgelsesgrundlag en tredjedel af året, hvorimod kvinder i UVS i gennemsnit har kontanthjælp som forsørgelsesgrundlag ca. en femtedel af året.

Af Tabel 2.4 ses ligeledes kvindernes indkomst opgjort som den gennemsnitlige bruttoindkomst. Kvinderne i UVS har en højere bruttoindkomst end øvrige kvinder. Forskellen er størst i forhold til kvinder på krisecentre, som har en bruttoindkomst, der er 42 pct. lavere end kvinder i UVS. For øvrige kvinder er bruttoindkomsten 34 pct. lavere sammenlignet med kvinderne i UVS.

Både forsørgelsesgrundlag og indkomst kan delvist forklares af, at kvinder i UVS er ældre og højere uddannet – det vil alt andet lige medføre en større grad af beskæftigelse og højere indkomst.

Tabel 2.4
Forsørgelsesgrundlag og indkomst for kvinder udsat for vold, 2014-2016

Forsørgelsesgrundlag (gns. andel af året, pct.)	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
Beskæftigelse	45,2	21,8 ***	26,5 ***
SU	9,4	12,6	12,7
Dagpenge	2,9	3,2	3,2
Kontanthjælp	17,8	30,5 ***	27,9 **

⁹ Andet forsørgelsesgrundlag indeholder bl.a. folkepension, efterløn, fleksydelse, barselsdagpenge mv.

Forsørgelsesgrundlag (gns. andel af året, pct.)	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
Førtidspension	5,0	5,6	10,2 *
Andet	19,5	26,3	19,4
Gennemsnitlig bruttoindkomst	320.610 kr.	184.920 kr. ***	203.927 kr. ***

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Kvinder i UVS har generelt et højere uddannelsesnivea, er mere i beskæftigelse og har en højere indkomst end de to andre målgrupper. Det skyldes bl.a. inklusionskriterierne for deltagelse i UVS. Dette indikerer, at kvinder i UVS er mere ressourcestærke end kvinderne i de to andre målgrupper.

2.4.3 Kontakt til sundhedsvæsenet

Tabel 2.5 viser kontakt til sundhedsvæsenet for kvinderne i de tre målgrupper. Kontakt til almen praksis og somatisk sygehuskontakt er opgjort for en treårig periode op til, at kvinderne første gang er registreret i målgrupperne. Psykiatrisk sygehuskontakt og andel af kvinder med psykiatrisk diagnose er opgjort for en periode på 10 år op til kalenderåret, hvor kvinderne første gang indgår i målgruppen.

Der er ingen signifikant forskel på, hvor mange gange kvinderne i de tre målgrupper har haft kontakt til almen praktiserende læge. I gennemsnit har kvinderne i alle tre målgrupper haft kontakt til almen praktiserende læge ca. 12 gange.

Der ses en tendens til, at kvinderne i UVS i mindre grad har haft kontakt til regionspsykiatrien sammenlignet med de to andre målgrupper. Det omvendte billede gør sig gældende i forhold til kontakt til psykolog eller psykiater, hvor henholdsvis 38 pct. af kvinderne i UVS og hhv. 27 pct. og 28 pct. af kvinderne i de to andre målgrupper har haft kontakt hertil. Forskellene mellem målgrupperne er dog ikke signifikante.

Andelen af kvinder i UVS, der har fået en psykiatrisk diagnose, er mindre end for de andre målgrupper.

Kvinder i UVS har mindre kontakt til det somatiske sygehusvæsen end kvinderne i de to øvrige målgrupper. Dette gælder både for skadestuebesøg, ambulante forløb og indlæggelser. Halvdelen af kvinderne i UVS har haft et skadestuebesøg, hvor det for kvinder på krisecentre er mere end halvdelen og for øvrige kvinder er fire ud af fem. Andelen af kvinder, der har haft ambulante forløb eller indlæggelse, udgør henholdsvis 77 og 60 pct. for kvinder i UVS og omkring 85 og 65 pct. for de to andre målgrupper. Det ses yderligere, at kvinder i UVS i gennemsnit har haft signifikant færre indlæggelser end kvinder på krisecentre og øvrige kvinder.

Samlet set har kvinder i UVS mindre kontakt til sundhedsvæsenet end kvinderne i de to andre målgrupper.

Tabel 2.5
Kontakt til sundhedsvæsenet for kvinder udsat for vold, 2014-2016

	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
<i>Kontakt til almen praksis</i>			

	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
<i>(periode på 3 år)</i>			
Gennemsnitligt antal kontakter til almen læge	12,1	11,8	13,0
<i>Psykiatrisk kontakt (periode på 10 år)</i>			
Andel med kontakt til regionspsykiatrien (pct.)	21,1	31,6	34,0
Andel med kontakt til psykiater eller psykolog (pct.)	37,8	27,2	28,2
Andel med registreret psykiatrisk diagnose (pct.)	27,8	35,0	41,3
<i>Sygehuskontakt (periode på 3 år)</i>			
Andel med skadestuebesøg (pct.)	50,0	62,6 *	78,1 ***
Andel med ambulat forløb (pct.)	76,7	83,9	87,2 **
Andel med indlæggelse (pct.)	60,0	65,9	64,1
Gennemsnitligt antal indlæggelser	2,3	3,1 ***	4,3 ***

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

2.4.4 Andre karakteristika

Fejl! Henvisningskilde ikke fundet. viser andelen af kvinder, der bor med en partner og antallet af flytninger i en periode på 10 år. Opgørelsen er pr. 1. januar i kalenderåret, hvor kvinderne første gang er registreret i målgruppen. Det ses, at kvinder på krisecentre og øvrige kvinder i langt højere grad bor med en partner end kvinder i UVS. Dog skal dette ses i lyset af, at kriteriet for at deltage i UVS er, at kvinden har forladt den voldelige partner eller taget beslutning herom. Det er derfor ikke overraskende, at andelen er signifikant lavere for kvinder i UVS. I forhold til flytninger har kvinderne i alle tre målgrupper flyttet bopælsadresse omkring 5-6 gange i en periode på 10 år.

Tabel 2.6:
Boligforhold for kvinder udsat for vold, 2014-2016

	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
Andel af kvinder, der bor med en partner (pct.)	23,3	51,7 **	50,0 **
Gennemsnitligt antal flytninger (periode på 10 år)	6,2	5,1 *	5,7

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Af Tabel 2.7 fremgår kvindernes kontakt til den sociale sektor, herunder om de har modtaget en forebyggende foranstaltning eller anbringelse som barn, om de har modtaget misbrugsbehandling, og om de har modtaget en dom for kriminalitet.

Det ses, at ca. 7 pct. af kvinderne i UVS modtog en forebyggende foranstaltning eller var anbragt som barn. Andelen i de to andre målgrupper er mere end dobbelt så stor. Forskellen er dog ikke signifikant.

Hvorvidt kvinderne har modtaget misbrugsbehandling afgøres af, om kvinden har modtaget misbrugsbehandling i de seneste 10 år op til, at de registreres i målgruppen. Det ses, at 5 pct. af kvinderne på krisecentre og 10 pct. af de øvrige kvinder har modtaget misbrugsbehandling. Den tilsvarende andel kvinder i UVS er så lille, at den af diskretionshensyn ikke kan rapporteres.

Hvorvidt kvinderne har overtrådt loven, måles i denne analyse ved, om kvinden har modtaget en dom i de seneste 3 år op til, at de registreres i målgruppen. Blandt kvinder på krisecentre og øvrige kvinder er det henholdsvis 5 og 8 pct., der har modtaget en dom for kriminalitet. Der er for få kvinder i UVS, der har modtaget en dom for kriminalitet til, at denne andel kan rapporteres.

Tabel 2.7
Kontakt til den sociale sektor for kvinder udsat for vold, 2014-2016

	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
Andel, der har modtaget en forebyggende foranstaltning eller været anbragt som barn	6,7	17,4	17,1
Andel, der har været i misbrugsbehandling (periode på 10 år)	-	5,4	10,5
Andel der har overtrådt loven (periode på 3 år)	-	5,1	7,5

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Tabel 2.8 viser det gennemsnitlige antal børn for kvinderne i de tre målgrupper. Det gennemsnitlige antal børn for kvinder i UVS er signifikant højere end for de to øvrige målgrupper. Kvinder i UVS har i gennemsnit 1,8 børn, hvor kvinder på krisecentre og øvrige kvinder i gennemsnit har henholdsvis 1,3 og 1 barn. Det større antal børn hos kvinder i UVS er ikke overraskende, da et af kriterierne for at deltage i indsatsen netop er, at kvinderne skal have mindst ét barn.

Tabel 2.8
Gennemsnitligt antal børn for kvinder udsat for vold, 2014-2016

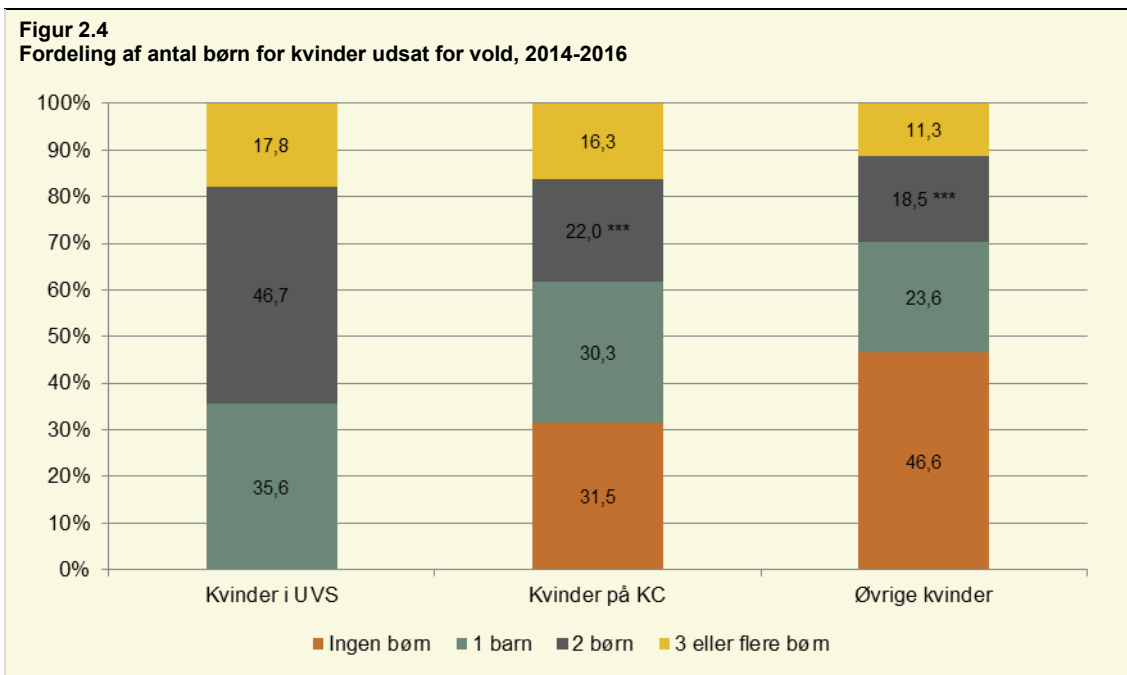
	Kvinder i UVS	Kvinder på KC	Øvrige kvinder
Gennemsnitligt antal børn	1,8	1,3 ***	1,0 ***

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Fordelingen af antal børn for kvinderne fremgår af Figur 2.4 . Som nævnt ovenfor er et af kriterierne for at deltage i UVS, at kvinden skal have minimum ét barn, hvorfor ingen i denne målgruppe fremgår uden børn. Omkring 32 pct. af kvinderne på krisecentre har ingen børn, og

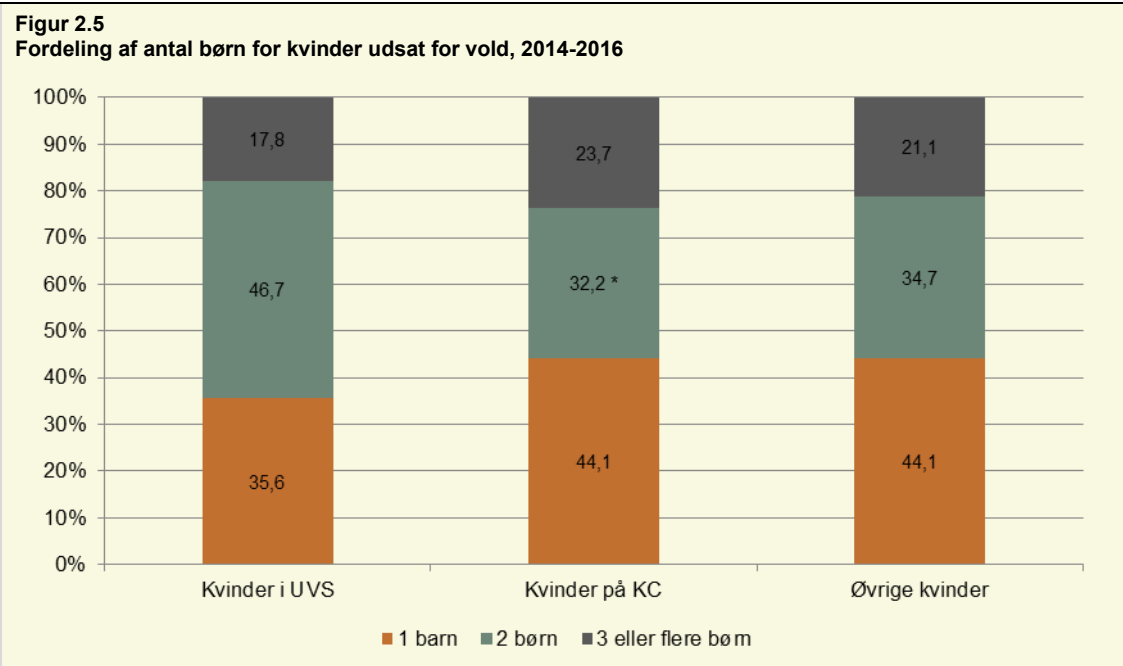
for øvrige kvinder er andelen 46 pct. Andelen af kvinder med 1 barn er 36 pct. for kvinder i UVS og mellem 23 og 30 pct. for de to øvrige målgrupper. 47 pct. af kvinderne i UVS har 2 børn, hvilket er en signifikant større andel end for de to andre målgrupper. Andelen af kvinder med 3 eller flere børn er mindst for målgruppen af øvrige kvinder (11 pct.).

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

Figur 2.5 viser fordelingen af børn for kvinder, der har mindst ét barn. Det ses, at en større andel af kvinder i UVS har 2 børn sammenlignet med andelen af kvinder på krisecentre og øvrige kvinder. Det ses ligeledes, at fordelingen af børn for kvinder på krisecentre og øvrige kvinder er stort set ens.

Anm.: UVS: Ud af Voldens Skygge, KC: Krisecenter. Den signifikante forskel mellem målgrupperne er beregnet med udgangspunkt i målgruppen af kvinder i UVS. ***, ** og * indikerer statistisk signifikans på hhv. 1 %, 5 % og 10 % niveau.

Kilde: Egne beregninger på individdata fra Danmarks Statistik, Mødrehjælpen og krisecentrene.

3 Omkostningsanalyse af UVS

I dette afsnit præsenteres en analyse af omkostningerne forbundet med Mødrehjælpen tilbud "Ud af Voldens Skygge" (UVS) til voldudsatte kvinder. Omkostningsanalysen har til formål at belyse, hvad forløb i UVS koster, samt hvilken variation der kan være i omkostningerne til indsatsen. UVS har ændret indhold og målgruppe siden etableringen i 2009. Der tages i denne omkostningsanalyse udgangspunkt i UVS II, der har været tilbudt til voldsudsatte kvinder og deres børn i perioden 2012-2017.

3.1 Kort beskrivelse af UVS II

UVS er et rådgivnings- og behandlingsprogram til kvinder og deres børn, der har levet i et fysisk og/eller psykisk voldeligt parforhold. Der er tale om et terapeutisk forløb, hvor der arbejdes ud fra et psykotraumatologisk og tilknytningmæssigt perspektiv. Behandlingen er tværfagligt sammensat og varetages af socialrådgivere, socialpædagoger, terapeuter og psykologer og tilbydes i København og Aarhus. Et forløb varer typisk op til 18 måneder (Mødrehjælpen, 2019).

Kvinderne i UVS kan være henvist af en række forskellige aktører, herunder Mødrehjælpen selv, kommuner, sundhedspersonale, andre NGO'er mv. Desuden kan kvinderne selv tage kontakt vedrørende deltagelse i UVS.

Tilbuddet til kvinderne består af et ambulante rådgivnings- og behandlingsforløb hos en socialrådgiver og/eller en psykolog. Derudover tilbydes der efterfølgende et gruppebehandlingsforløb til de kvinder, der ønsker og kan profitere af dette (Mødrehjælpen, 2012).

Behandlingsindsatsen for børnene varetages af en børnepsykolog og en pædagog/socialrådgiver. Afhængigt af barnets alder og problematik kan forløbet omfatte individuelle samtaler med moren eller barnet, relationsforløb med både moren og barnet samt gruppeforløb for børn. Forløbet for både kvinder og børn afsluttes typisk med efterværn (Mødrehjælpen, 2012).

I forbindelse med satspuljeaftalen for 2017 blev det besluttet at udvide målgruppen og derved også indholdet for projektet, så der er kommet større fokus på gruppen af mere udsatte voldsramte, som traditionelt fylder mere på kvindekrisecentrene sammenlignet med ambulante behandlingstilbud. Omkostningsanalysen skal således ses i lyset af, at indsatsen i dag ikke nødvendigvis indeholder samme elementer eller henvender sig til samme målgruppe som under UVS II. Det vurderes dog, at ændringen i indsatsen ikke har væsentlig betydning for omkostningerne forbundet med UVS.

3.2 Omkostninger ved komponenter i UVS

Et forløb i UVS er sammensat individuelt til den enkelte kvinde og det enkelte barn ud fra en række komponenter, jf. Tabel 3.1.¹⁰ Der er lønomkostninger forbundet med facilitering af komponenterne. Ud over lønomkostninger vil der være en række faste omkostninger forbundet med driften af UVS.

Omkostningerne forbundet med komponenterne i UVS er beskrevet i dette afsnit.

3.2.1 Lønomkostninger ved komponenterne i UVS

Den største del af omkostningerne ved UVS er lønomkostninger.

Af Tabel 3.1 fremgår lønomkostningerne forbundet med de forskellige komponenter i UVS pr. deltager, dvs. hhv. pr. kvinde/barn. Da sammensætningen af et forløb er individuelt for den enkelte kvinde og det enkelte barn, varierer antallet af timer i de enkelte komponenter af indsatsen også, hvorfor deltagertid pr. forløb og omkostninger er angivet i intervaller, i de tilfælde hvor deltagertid kan variere.

Det fremgår, at omkostningerne til den indledende visitation og afklaringsamtaler udgør 3.330 kr. pr. forløb. Omkostningerne til den individuelle rådgivning og behandling varierer fra 4.440 kr. til 8.880 kr. for samtaler med socialrådgiver og fra ca. 5.390 kr. til 10.800 kr. for psykologsamtaler. Gruppebehandling for kvinden udgør 13.820 kr. Omkostningerne til efterværn for kvinden varierer fra 4.440 kr. til 6.660 kr. Ud over individuel behandling og gruppebehandling har kvinden mulighed for at modtage ekstra støtte i form af morstøttende samtaler og støtte efter egentlig behandling. Omkostningerne til morstøttende samtaler kan udgøre op til ca. 13.500 kr. Ekstra støtte sideløbende med behandling kan udgøre op til 5.550 kr.

Omkostningerne til afklarende samtaler og forsamtaler med mor/barn varierer fra ca. 4.040 kr. til ca. 12.120 kr., og omkostningerne til mor-/barn-psykologsamtaler udgør ca. 6.730 kr. Det individuelle behandlingsforløb til barnet består af pædagogiske samtaler og psykologsamtaler og udgør hhv. 2.780-8.330 kr. og 3.370-10.100 kr. Omkostningerne til et gruppeforløb inkl. efterværn til barnet varierer fra ca. 8.830 kr. til ca. 12.200 kr.

¹⁰ Se beskrivelse af de forskellige komponenter i bilag 1.

Tabel 3.1
Deltagertid og omkostninger pr. forløb deltager for komponenter i UVS (2019-priser)

Forløb for kvinder	Deltagertid pr. forløb	Omkostninger pr. forløb
Visitation og afklaringsamtaler	3 timer	3.330 kr.
Individuel socialrådgivning	4-8 timer	4.440 - 8.880 kr.
Individuelle psykologsamtaler	4-8 timer	5.390-10.800 kr.
Gruppebehandling	45 timer	13.820 kr.
Morstøttende samtaler	Op til 10 timer	Op til 13.500 kr.
Efterværn	4-6 timer	4.440-6.660 kr.
Støtte udover behandling	Op til 5 timer	Op til 5.550 kr.
Mor og barn-forløb		
Mor-/barn-afklarings og forsamtaler	3-9 timer	4.040-12.120 kr.
Mor-/barn-psykologsamtaler	5 timer	6.730 kr.
Individuelle pædagogamtaler, barn	2,5-7,5 time	2.780-8.330 kr.
Individuelle psykologsamtaler, barn	2,5-7,5 time	3.370-10.100 kr.
Gruppebehandling, barn	20 timer	6.140,00 kr.
Efterværn, barn	2-4,5 time	2.690-6.060 kr.
Øvrige omkostninger		Tillæg
Personaleudgifter		5 pct.
IT, lokaler og kontorhold		8 pct.
Klientudgifter		1 pct.
Dokumentation		3 pct.
Administrationsbidrag		10 pct.

Anm.: Socialstyrelsens generelle principper for udarbejdelse af omkostningsvurderinger er anvendt i forbindelse med beregning af lønomkostningerne ved komponenterne i UVS. Der er anvendt et gennemsnit af timelønninger for de medarbejdertyper, der faciliterer de enkelte komponenter i UVS.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af oplysninger fra Mødrehjælpen. Omkostningerne er beregnet ud fra en konfrontationstid på 30 pct.

3.2.2 Øvrige omkostninger ved UVS

Ud over lønomkostninger til de enkelte komponenter er der en række øvrige omkostninger forbundet med driften af UVS, herunder øvrige personaleomkostninger, omkostninger til IT, lokaler og kontorforhold, klientudgifter fx forplejning ved gruppemøder, dokumentation og administrationsbidrag. Da disse omkostninger ikke er direkte relateret til det enkelte forløb, tillægges der en procentdel af lønomkostningerne til den samlede omkostning pr. forløb. Disse tillæg ses af Tabel 3.1.

Medarbejdere i UVS har, ud over deres socialfaglige og psykologfaglige baggrund, også specifikke kompetencer indenfor psykotraumatologi. Nye medarbejdere, der ikke har kompetencer indenfor psykotraumatologi, vil således skulle tilegne sig viden inden for området, ligesom erfarne medarbejdere skal holde sig fagligt opdateret. Ud over efteruddannelse modtager medarbejdere i UVS også supervision for at kunne håndtere at arbejde intensivt med vold. Tillægget for øvrige personaleudgifter er estimeret til 5 pct.

Der er behov for IT, lokaler og diverse materiel, fx whiteboard, legetøj, skriveredskaber mv., til at facilitere både samtaler og gruppeforløb. Det er dog svært at fastsætte omkostningerne til

lokaler og materiel, da Mødrehjælpen også anvender lokalerne til andre formål end UVS. Omkostninger forbundet IT, lokaler og andre kontorforhold er estimeret med et tillæg på 8 pct.

Der er desuden omkostninger i forbindelse med dokumentation, administrationsbidrag og andre klientudgifter. Omkostningerne til dette er estimeret til at udgøre et tillæg på samlet 14 pct. af lønomkostningerne pr. forløb.

I forbindelse med afholdelse af gruppeforløb for kvinder er der behov for, at der er pasningsmulighed til kvindernes børn. I Mødrehjælpen står frivillige for at passe kvindernes børn. De frivillige laver bl.a. mad til børnene. Omkostningerne forbundet hermed finansieres ofte af private donationer, hvorfor de ikke er medregnet i den kvantitative del af omkostningsvurderingen, men udelukkende beskrevet kvalitativt.

3.3 Beskrivelse af typiske forløb i UVS

Idet UVS sammensættes individuelt til den enkelte kvinde og hendes barn/børn, er der ikke én entydig pris på et forløb i UVS. Omkostningerne forbundet med et forløb afhænger af, hvor mange og hvilke komponenter i UVS kvinden og barnet/børnene modtager.

Nedenfor fremgår tre typiske case-forløb for UVS med stigende omfang for kvinden og barnet/børnene. Case-forløbene er sammensat med hjælp fra Mødrehjælpen.

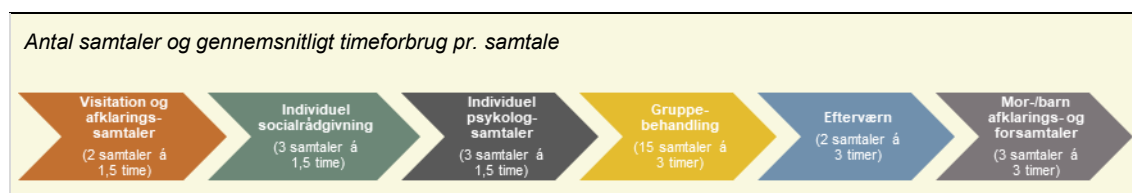
3.3.1 Case-forløb 1

Case-forløb 1 er det mindst omfangsrige forløb blandt de tre beskrevne case-forløb. Case-forløb 1 indebærer et individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb og et gruppeforløb for kvinden.

De enkelte komponenter og omfanget af disse for case-forløb 1 fremgår af Figur 3.1. Case-forløb 1 er sammensat som et forløb kun for kvinden og består af visitation og afklaringsamtaler, et individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb, gruppebehandling og efterværn. I de tilfælde hvor kvinden har børn, afholdes der mor-/barn-afklarings- og forsamtaler med kvinden.

De første samtaler, som kvinden tilbydes, er visitations- og afklaringsamtaler, hvor det gennemsnitlige timeforbrug er 3 timer fordelt på to samtaler. Herefter modtager kvinden i alt ni timers individuelle rådgivnings- og behandlingssamtaler fordelt på tre samtaler á 1,5 times socialrådgivning og tre psykologsamtaler á 1,5 time. Kvinden deltager også i gruppebehandling, som består af 15 samtaler á 3 timer. Til slut modtager kvinden 2 samtaler á 3 timers efterværn og tre samtaler á 3 timers mor-/barn-afklaringsamtaler.

Figur 3.1
Omfang af case-forløb 1: Individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb og gruppeforløb for kvinden

Anm.: "Case-forløb 1: Individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb og gruppebehandling for kvinden" er udarbejdet i samarbejde med Mødrehjælpen.

Kilde: Mødrehjælpen.

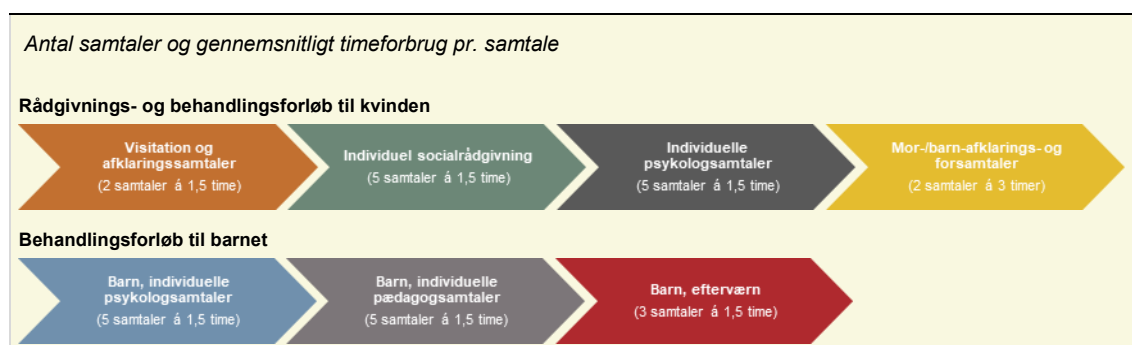
3.3.2 Case-forløb 2

Case-forløb 2 er et mellem-omfangsrigt forløb blandt de beskrevne case-forløb. Case-forløb 2 indebærer et individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb for kvinden og et individuelt behandlingsforløb til barnet.

De enkelte komponenter og omfanget af disse for case-forløb 2 fremgår af Figur 3.2. Case-forløb 2 er sammensat af et rådgivnings- og behandlingsforløb til kvinden og et behandlingsforløb til barnet.

Forløbet til kvinden består af 2 visitations- og afklaringsamtaler á 1,5 time, et individuelt behandlingsforløb bestående af 5 samtaler á 1,5 time med en socialrådgiver og 5 samtaler á 1,5 time med en psykolog, og 2 mor-/barn-afklarings- og forsamtaler á 3 timer. Forløbet for barnet indeholder et individuelt forløb med 5 samtaler á 1,5 time med en psykolog og 5 samtaler á 1,5 time med en pædagog. Barnet modtager ligeledes 3 efterværnssamtaler á 1,5 time.

Figur 3.2
Omfang af case-forløb 2: Individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb for kvinde og barn

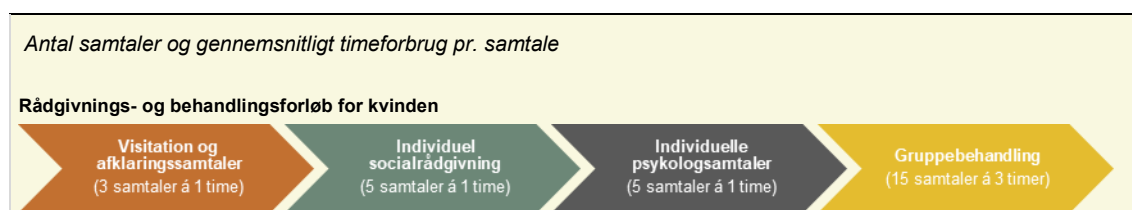
Anm.: "Case-forløb 2: Individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb for kvinde og barn" er udarbejdet i samarbejde med Mødrehjælpen.

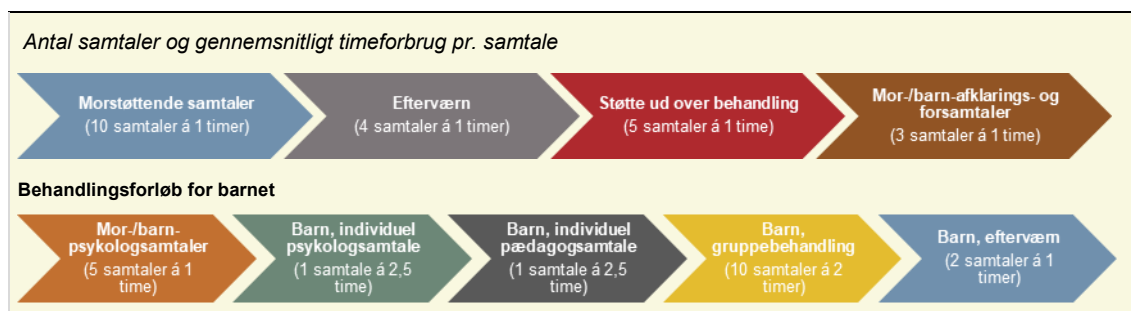
Kilde: Mødrehjælpen.

3.3.3 Case-forløb 3

Case-forløb 3 er det mest omfangsrige forløb blandt de beskrevne case-forløb. Case-forløb 3 indeholder et rådgivnings- og behandlingsforløb for kvinden og et behandlingsforløb for barnet. Både kvinden og barnet modtager individuelle behandlingsforløb med samtaler med socialrådgiver, psykolog og pædagog. Derudover modtager både kvinde og barn gruppebehandling, efterværn og støtte ud over behandling. Kvinden modtager desuden morstøttende samtaler og mor-/barn-afklaringsamtaler. Antallet af samtaler og samtalernes længde for hvert enkelt komponent i behandlingen til kvinde og barn fremgår af Figur 3.3.

Figur 3.3
Omfang af case-forløb 3: Individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb og gruppebehandling til kvinden + individuel behandling og gruppebehandling til barnet.

Anm.: "Case-forløb 3: Individuelt rådgivnings- og behandlingsforløb og gruppebehandling til kvinden + individuel behandling og gruppebehandling til barnet." er udarbejdet i samarbejde med Mødrehjælpen.

Kilde: Mødrehjælpen.

3.4 Omkostninger ved typiske forløb i UVS

Omkostninger ved de typiske forløb i UVS fremgår af Tabel 3.2 nedenfor. Lønomskostningerne omfatter omkostningerne forbundet med behandlernes løn, mens de samlede omkostninger omfatter både lønomskostninger og øvrige omkostninger – herunder omkostninger til visitationsmøder samt efteruddannelse og supervision af behandlerne i teamet.

Det fremgår, at lønomskostninger ved de beskrevne case-forløb varierer fra at udgøre ca. 47.000 kr. (case-forløb 1) til ca. 78.700 kr. (case-forløb 3). De samlede omkostninger varierer fra ca. 59.700 kr. (case-forløb 1) til 99.900 kr. (case-forløb 3).

Tabel 3.2
Omkostninger ved typiske forløb i UVS (2019-priser)

	Lønomskostninger	Samlede omkostninger
Case-forløb 1 (mindst omfangsrige forløb)	46.984 kr.	59.669 kr.
Case-forløb 2 (mellem-omfangsrigt forløb)	54.320 kr.	68.986 kr.
Case-forløb 3 (mest omfangsrige forløb)	78.639 kr.	99.871 kr.

Anm.: Case-forløbene er udarbejdet i samarbejde med Mødrehjælpen. Omkostningerne er beregnet med forudsætning for, at kvinden har ét barn med i behandling. For hvert ekstra barn, der modtager behandling, tillægges en omkostning på 15.000 kr.

Kilde: Mødrehjælpen.

4 Omkostningsanalyse af krisecenterophold

I dette afsnit præsenteres en analyse af omkostningerne forbundet med et krisecenterophold. Formålet med omkostningsanalysen er at belyse, hvad et krisecenterophold koster både for kommunerne og for staten, samt klargøre, hvor stor en variation der er i omkostningerne forbundet med et krisecenterophold. I analysen tages udgangspunkt i omkostningerne pr. kvinde pr. døgn og ud fra disse beregnes omkostningerne pr. ophold.

Omkostningsanalysen af krisecenterophold viser, at omkostningerne forbundet med et krisecenterophold beløber sig til ca. 66.400 kr., hvoraf ca. 51.000 kr. udgøres af den kommunale grundtakst.¹¹ Minimumsomkostninger ved et krisecenterophold udgør ca. 11.100 kr., mens maksimumsomkostninger udgør ca. 132.700 kr. (hvoraf den kommunale grundtakst er ca. 77.000 kr.). Variationen i omkostninger til krisecenterophold skyldes forskelle i tilgange, metoder og ydelser blandt krisecentrene.

4.1 Beskrivelse af krisecentrenes opgaver

Krisecentrenes opgave følger af serviceloven § 109, hvor det fremgår, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidige ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, der skal modtage omsorg og støtte under opholdet.

Optagelse på et krisecenter kan efter serviceloven § 109, stk. 2, ske ved, at den voldsramte kvinde selv retter henvendelse til et krisecenter uden en forudgående henvendelse til kommunen, eller ved at den voldsramte kvinde henvises via kommunen eller anden offentlig myndighed. På krisecenteret gennemgår kvinden en visitationssamtale, hvor kvindens aktuelle situation afdækkes, og hvor lederen af krisecenteret efter serviceloven § 109, stk. 3, vil træffe afgørelse om, hvorvidt kvinden skal tilbydes en plads på krisecenteret. På de fleste krisecentre er det en forudsætning, at kvinden ikke er narkotika- eller alkoholpåvirket, har en svær psykisk lidelse eller har relation til rocker- eller bandemiljø. I disse tilfælde vil lederen af krisecenteret vurdere, om det er relevant at henvise kvinden til et andet tilbud eller et andet krisecenter, der vurderes mere sikkert (Rambøll, 2015).

De problemer og behov, som kvinder, der bliver optaget på et krisecenter, har, er ofte komplekse. De overordnede bestemmelser om, at der skal tilbydes omsorg og støtte, giver mulighed for, at der kan tilrettelægges en individuelt tilpasset indsats til kvindernes komplekse behov (KL, Finansministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, 2015).

Indsatserne, som krisecentrene tilbyder, er mangeartede, ligesom der også er forskel på antallet af indsatser, som de enkelte krisecentre tilbyder (KL, Finansministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, 2015; Rambøll, 2015; Tilbudsportalen.dk). Eksempler på socialfaglige tilgange og metoder, der anvendes på krisecentrene, er psykoedukation, recovery, empowerment, mindfulness, marte meo, mindmapping, systemisk

¹¹ Ud over den kommunale grundtakst udgøres de samlede omkostninger til krisecenterophold bl.a. også af egenbetaling, andre kommunale tilskud, regionale-, statslige- og private tilskud/fonde.

narrativ tilgang samt kognitiv, ressourcefokuseret og anerkendende pædagogik (KRAP) (Rambøll, 2015).

Ud over omsorg og støtte skal kvinderne også iht. serviceloven § 109, stk. 7, tilbydes indledende og koordinerende rådgivning med fokus på at få kvinderne etableret i en ny selvstændig tilværelse. Den koordinerende rådgivning gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen mv. På denne måde hjælpes kvinderne videre efter krisecenteropholdet; de vejledes i deres sager hos familieretshuset, politiet, den kommunale social- eller børne- og familieforvaltning, og de forberedes på at komme i egen bolig og få etableret en hverdag.

Hvis den voldsramte kvinde ledsages af børn under opholdet på krisecenteret, skal børnene efter serviceloven § 109, stk. 8, tilbydes psykologbehandling under opholdet eller i umiddelbar forlængelse heraf. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog og have et omfang på mellem 4 og 10 timer afhængigt af barnets behov. Hensigten med psykologbehandlingen er at minimere børnenes eventuelle følger af at have levet i en voldsudsat familie.

Ud over at tilbyde ophold på krisecenter for kvinder udsat for vold tilbyder krisecentrene ligeledes rådgivning til kvinder, der ikke tager ophold på et krisecenter, og nogle krisecentre tilbyder efterværn til kvinder, der har haft ophold på et krisecenter. Krisecentrene rådgiver også pårørende og fagpersoner, der er i kontakt med voldsudsatte kvinder (Socialstyrelsen, 2017; Socialstyrelsen, 2018a).

4.2 Beskrivelse af kilder til omkostningerne ved et krisecenterophold

De offentlige omkostninger ved et krisecenterophold kan ikke beregnes ud fra de principper, Socialstyrelsen normalt følger i forbindelse med udarbejdelse af omkostningsvurderinger (Socialstyrelsen, 2018b). Dette skyldes, at krisecentrene ikke følger en eller flere specifikke faglige metoder, og at kvindernes ophold på krisecentrene er af meget varierende længde, jf. forrige afsnit.

Idet det ikke er muligt at anvende Socialstyrelsens generelle principper for omkostningsvurderingen i beregningen, tages der i stedet udgangspunkt i kilderne til finansieringen af krisecentrene. Finansieringen af krisecentrene er mangeartede og stammer fra forskellige kilder. Nogle krisecentre finansieres udelukkende af den kommunale grundtakst pr. kvinde pr. døgn og en mindre brugerbetaling,¹² mens andre, ud over den kommunale grundtakst, finansieres af kommunal- og regional forlodsfinansiering,¹³ modtager tilskud efter serviceloven § 109, der ikke omfatter takstbetaling, eller modtager finansiering af statslige eller private fonde (Rambøll 2015).

Til beregningen af de offentlige omkostninger ved et krisecenterophold tages udgangspunkt i tre elementer:

¹² Borgere, der er optaget på kvindekrisecentre, skal betale for boformens udgifter til kost og logi. Egenbetalingen fastsættes og opkræves af handlekommunen. Kommunen kan beslutte at reducere eller undlade at opkræve egenbetaling på baggrund af en vurdering af borgerens økonomiske formåen (KL, Finansministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, 2015).

¹³ Forlodsfinansiering er et overenskomstmæssigt aftalt beløb, der reserveres til lønforhandling.

- Krisecentrenes nettoomsætning, herunder den kommunale grundtakst
- Antallet af ophold
- Den gennemsnitlige opholdslængde.

Krisecentrenes nettoomsætning bidrager med oplysninger om krisecentertilbuddenes samlede indtægter i forbindelse med de aktiviteter, som socialtilsynet fører tilsyn med (Tilbudsportalen.dk, 2018). Nettoomsætningen er derfor et udtryk for indtægter fra både de kommunale grundtakster pr. kvinde pr. døgn og fra andre finansieringskilder som fx brugerbetaling, tilskud eller anden offentlig eller privat finansiering. Nettoomsætningen kan således beskrive, hvad det koster at drive et krisecenter. Den private finansiering af krisecentrene vurderes dog ikke at udgøre en væsentlig andel af den samlede finansiering, eftersom den kun udgjorde en mindre andel i en evaluering af krisecentrene fra 2015 (Rambøll, 2015).

Nettoomsætningen for hvert af landets krisecentre fremgår af deres årsrapporter på Tilbudsportalen.dk (se bilag 2 for en oversigt over nettoomsætning for hvert krisecenter). Tilbudsportalen er en hjemmeside ejet af Socialstyrelsen, der indeholder oplysninger om alle godkendte sociale tilbud.¹⁴ Der er enkelte krisecentre, der ikke har årsrapporter liggende for 2016, da de enten først er blevet etableret efterfølgende, eller mangler årsrapport for netop dette år. Derudover er der krisecentre, som tilbyder andre indsatser såsom forsorgshjem/herberg, og deres nettoomsætning dækker dermed begge tilbud. For disse krisecentre baseres omkostningen pr. kvinde pr. døgn udelukkende på den kommunale grundtakst for 2018, som også fremgår af Tilbudsportalen.dk (se bilag 3 for en oversigt over kommunale grundtakster 2018 for hvert krisecenter).¹⁵

En del af nettoomsætningen er de kommunale grundtakster. De bidrager med oplysninger om den andel af omkostningerne ved et krisecenterophold, som kommunerne kan søge statsrefusion for. De kommunale grundtakster kan således belyse de kommunale omkostninger ved et krisecenterophold. Det bør dog bemærkes, at kommunerne kan finansiere krisecentrene via andre kilder end den kommunale grundtakst, som fx kommunal- og regional forlodsfinansiering og/eller faste tilskud. Der foreligger dog ikke viden om de enkelte krisecentres finansiering via øvrige kommunale finansieringskilder. De kommunale omkostninger ved et krisecenterophold kan derfor i denne analyse være en smule underestimeret ift. de faktiske kommunale omkostninger.

Oplysninger om antal ophold og gennemsnitlige opholdslængder for krisecentrene stammer fra Socialstyrelsens årsstatistik om kvinder og børn på krisecenter. Oplysningerne gør det muligt at estimere omkostningerne ved krisecenterophold pr. kvinde pr. døgn. De specialiserede krisecentertilbud for særlige målgrupper¹⁶ indgår ikke i beregningen, da deres målgrupper adskiller sig fra de øvrige krisecentres målgrupper, og da de i højere grad finansieres på anden vis end ved den kommunale grundtakst.

¹⁴ På Tilbudsportalen kan sagsbehandlere med udgangspunkt i borgerens behov fremsøge det rette tilbud i forhold til borgerens specifikke problemstilling. Tilbudsportalen er et landsdækkende værktøj, og det er blandt andet muligt at fremsøge alle kvindekrisecentre i Danmark. For hvert krisecenter kan man finde en række oplysninger som eksempelvis antal ledige pladser og takster pr. døgn.

¹⁵ Ved Egmontgården er taksten fra revisorerklæringen benyttet, da grundtaksten på Tilbudsportalen ikke er opdateret.

¹⁶ Ud over krisecentre til kvinder udsat for vold findes nogle få § 109-krisecentre til særlige målgrupper: Safehouse (RED) – for etniske minoritetsgrupper, KFUKS sociale arbejdes krisecenter (Reden International), Bofællesskabet Rosenly og Hanne Mariehjemmet.

Omkostningerne pr. døgn er beregnet med udgangspunkt i krisecentrenes nettoomsætninger, antal ophold og den gennemsnitlige opholdslængde i 2016 og er fremskrevet til 2019-priser.¹⁷

4.3 Omkostningerne ved et krisecenterophold

Den gennemsnitlige omkostning pr. kvinde pr. døgn samt den gennemsnitlige grundtakst pr. kvinde pr. døgn fremgår af Tabel 4.1. Det ses, at omkostningen ved et krisecenterophold i gennemsnit er ca. 2.600 kr. pr. kvinde pr. døgn, og at grundtaksten i gennemsnit udgør ca. 2.000 kr. pr. kvinde pr. døgn, svarende til 77 pct. af de samlede omkostninger pr. døgn. Dermed er der omkostninger for ca. 600 kr. (23 pct.) pr. kvinde pr. døgn ud over grundtaksten.

Tabel 4.1
Gennemsnitlig omkostning og kommunal grundtakst for et krisecenterophold pr. kvinde pr. døgn (2019-priser)

Samlede omkostninger pr. kvinde pr. døgn	2.655
Kommunal grundtakst pr. kvinde pr. døgn	2.036

Anm.: 1) Ud over krisecentre til kvinder udsat for vold findes nogle få § 109-krisecentre til særlige målgrupper: Safehouse (RED) – for etniske minoritetsgrupper, KFUKS sociale arbejdes kvindekrisecenter (Reden International), Bofællesskabet Rosenly og Hanne Mariehjemmet. Disse krisecentre indgår ikke i beregningen.

2) For de krisecentre, hvor den estimerede omkostning pr. kvinde pr. døgn, baseret på nettoomsætningen 2016, er mindre end den kommunale grundtakst pr. døgn i 2018, er omkostningen pr. kvinde pr. døgn sat lig med den kommunale grundtakst.

Kilde: Tilbudsportalen.dk (2018) og Socialstyrelsens "Årsstatistik 2016 – Kvinder og børn på krisecenter" (2017)

I Socialstyrelsens spørgeskemadata fra krisecentrene i 2018 ses det, at den gennemsnitlige opholdslængde på krisecentrene er 68 døgn, og at medianen er 25 døgn. Grundet den skæve fordeling for opholdslængderne benyttes medianen på 25 døgn til beregningen af omkostningerne pr. ophold.

Omkostningerne pr. ophold samt grundtaksten pr. ophold fremgår af tabel 4.2. Det ses, at omkostningen ved et krisecenterophold er ca. 66.400 kr., og at grundtaksten udgør ca. 50.900 kr.

Tabel 4.2
Gennemsnitlig omkostning og kommunal grundtakst for et krisecenterophold pr. kvinde (2019-priser)

Samlede omkostninger pr. ophold	66.363
Kommunal grundtakst pr. ophold	50.910

Anm.: Til beregning af omkostningerne pr. ophold benyttes en opholdslængde på 25 døgn.

Kilde: Egne beregninger med udgangspunkt i data fra Tilbudsportalen.dk (2018), Socialstyrelsens "Årsstatistik 2016 – Kvinder og børn på krisecenter" (2017) og data fra Socialstyrelsen.

¹⁷ Til dette benyttes nettoprisindekset (Danmarks Statistik, 2019)

4.4 Variation af omkostningerne ved et krisecenterophold

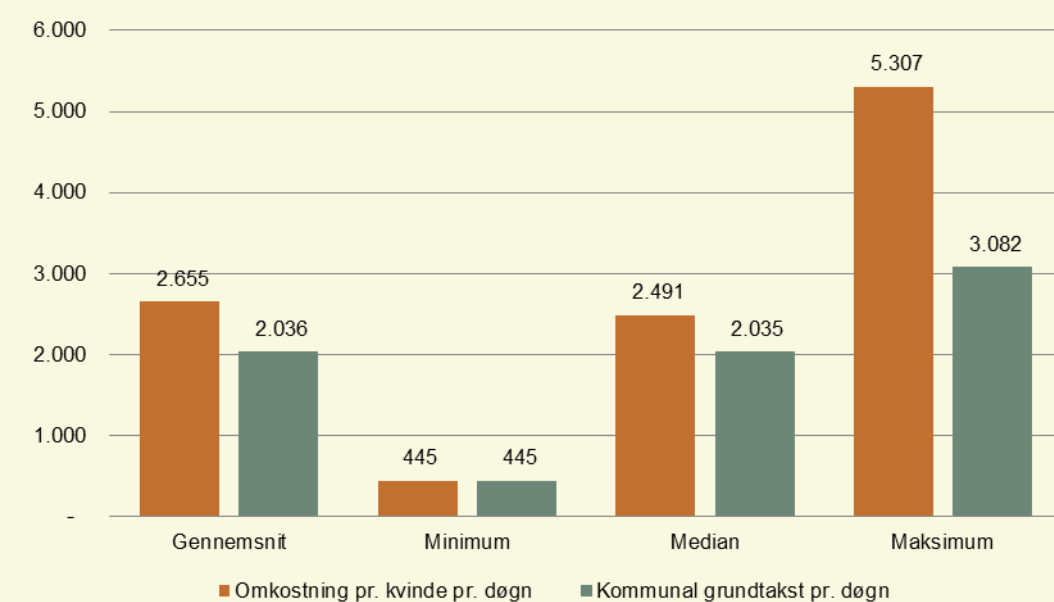
I det følgende afsnit ses der på variationen i omkostninger forbundet med et krisecenterophold. Der ses både på variationen i omkostningerne pr. kvinde pr. døgn og variationen i den kommunale grundtakst pr. døgn krisecentrene imellem. Efterfølgende ses på variationen i de samlede omkostninger pr. ophold og den kommunale grundtakst pr. ophold.

4.4.1 Variation i omkostningerne og i den kommunale grundtakst

Af Figur 4.1 fremgår omkostningerne forbundet med et krisecenterophold og den kommunale grundtakst ved forskellige fordelingsmæssige mål. Der ses store forskelle i både omkostninger og den kommunale grundtakst krisecentrene imellem. Omkostningerne spænder fra ca. 400 kr. til ca. 5.300 kr., og den kommunale grundtakst spænder fra ca. 400 kr. til ca. 3.100 kr. Dette skyldes bl.a. variation i tilgange, metoder og aktiviteter blandt krisecentrene og det enkelte krisecenters målgruppe. Grundet den store variation bør det valideres, hvorvidt gennemsnittet er retvisende for gruppen. Derfor beregnes både gennemsnit og median i det følgende. Medianen for omkostningerne er ca. 2.500 kr., og medianen for den kommunale grundtakst er ca. 2.000 kr. Medianomkostningerne ligger tæt på de gennemsnitlige omkostninger.

Figur 4.1

Omkostninger ved et krisecenterophold pr. kvinde pr. døgn ved forskellige fordelingsmål
Kr., 2019-priser

Kilde: Egne beregninger med udgangspunkt i data fra Tilbudsportalen.dk (2018) og Socialstyrelsens "Årsstatistik 2016 – Kvinder og børn på krisecenter" (2017)

Af tabel 4.3 fremgår omkostningerne pr. ophold og den kommunale grundtakst pr. ophold ved minimums- og maksimumsværdierne for omkostningerne pr. døgn.

Tabel 4.3
Omkostning og kommunal grundtakst for et krisecenterophold pr. kvinde (2019-priser)

	Minimum	Maksimum
Samlede omkostninger pr. ophold	11.125	132.675
Kommunal grundtakst pr. ophold	11.125	77.050

Anm.: Til beregning af omkostningerne pr. ophold og den kommunale grundtakst pr. ophold benyttes en opholdslængde på 25 døgn, svarende til medianen for opholdslængden.

Kilde: Egne beregninger med udgangspunkt i data fra Tilbudsportalen.dk (2018), Socialstyrelsens "Årsstatistik 2016 – Kvinder og børn på krisecenter" (2017) og data fra Socialstyrelsen.

5 Konklusion

Denne analyse har analyseret omkostningerne for et forløb i Mødrehjælpens ambulante rådgivnings- og behandlingstilbud til voldsudsatte kvinder, "Ud af Voldens Skygge" (UVS) og omkostningerne til ophold på krisecentre.

Analysen består af to hovedelementer:

- en målgruppeanalyse af tre registerafgrænsede målgrupper af kvinder udsat for vold i nære relationer
- to omkostningsanalyser: en omkostningsanalyse af UVS og en omkostningsanalyse af krisecenterophold for kvinder.

Målgruppeanalysen peger på store forskelle mellem kvinder, der har modtaget ambulante rådgivning og behandling i UVS, og de andre to målgrupper af kvinder, der har været udsat for vold i nære relationer. Kvinder i UVS er ældre og har i højere grad dansk baggrund sammenlignet med de øvrige grupper. Andelen af kvinder, der bor med en partner, er væsentligt lavere blandt kvinder i UVS sammenlignet med de andre målgrupper, og det gennemsnitlige antal af børn er højere for kvinder i UVS. Der er særlig stor forskel i kvindernes uddannelsesniveau og tilknytning til arbejdsmarkedet. Således har 20 pct. grundskole som højeste fuldførte uddannelse blandt kvinder i UVS, hvilket gør sig gældende for 45 pct. og 52 pct. blandt hhv. kvinder på krisecentre og øvrige kvinder. Kvinderne i "Ud af Voldens Skygge" er i gennemsnit i beskæftigelse 45 pct. af året, hvilket kun gør sig gældende i 22 og 27 pct. af året for hhv. kvinder på krisecentre og øvrige kvinder. En del af forskellene mellem målgrupperne skyldes de kriterier, der er for at modtage UVS. De store forskelle mellem målgrupperne indikerer, at målgrupperne ikke nødvendigvis har behov for samme type indsats.

Omkostningerne forbundet med tre opstillede case-forløb i UVS varierer fra ca. 59.700 kr. til ca. 99.900 kr. Omkostningerne pr. forløb afhænger af indsatsens omfang og intensitet.

Omkostningsanalysen af krisecenterophold viser, at de gennemsnitlige omkostninger forbundet med et krisecenterophold beløber sig til ca. 66.400 kr. Minimumsomkostninger ved et krisecenterophold udgør ca. 11.100 kr., mens maksimumsomkostninger udgør ca. 132.700 kr. Forskellen i omkostningerne pr. ophold skyldes forskelle på antallet og omfanget af indsatser, som de enkelte krisecentre tilbyder.

6 Referencer

- Børne- og Socialministeriet. (2018). *Socialpolitikks Redegørelse 2018*. Børne- og Socialministeriet.
- Børne- og Socialministeriet. (2019). *Udmøntning af satspuljen for 2019-2022*. København: Børne- og Socialministeriet.
- Centre for Economic and Business Research (CEBR). (2013). *Samfundsøkonomisk cost-benefit-analyse af kriminalpræventive indsatser*. København: Centre for Economic and Business Research (CEBR).
- Denn, L., Johansen, K. B., Møller, S. P., & Laursen, B. (2018). *Vold og seksuelle krænkelser - En afdækning af omfang og udvikling af fysisk vold og seksuelle overgreb og omfang af seksuelle krænkelser samt en analyse af erfaringer med digitale krænkelser*. København: Statens Institut for Folkesundhed, SDU.
- Eriksen, S. B., Hansen, N. B., & Elklit, A. (2014). *Ud af Voldens Skygge II - Evaluering af rådgivnings- og behandlingseffekt*. Odense: Videnscenter for Psykotraumatologi.
- Helweg-Larsen, K., Kruse, M., Sørensen, J., & Brønnum-Hansen, H. (2010). *Voldens pris - Samfundsmæssige omkostninger ved vold mod kvinder*. København: Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet.
- KL, Finansministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold. (2015). *Kvindekrisecenter- og forsorgshjemsområdet - Analyse af reglerne for ophold på forsorgshjem og kvindekrisecentre samt kommunernes praksis og styringsmuligheder*. København: Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold.
- Københavns Kommune. (2008). *Beskrivelse af Den Korte Snor*. København.
- Københavns Kommune. (2012). *Effektrapport af Den Korte Snor*. København: Københavns Kommune.
- Lev Uden Vold. (16. Januar 2019). *Andre rådgivningstilbud*. Hentet 16. Januar 2019 fra Lev Uden Vold: <https://levudenvold.dk/for-fagfolk/krisecentre-og-andre-raadgivningstilbud/oevrige-tilbud/>
- Lindberg, M. R., Hansen, H., & Scavenius, C. (2017). *Midvejsevaluering af bedre familiebehandling: Et randomiseret kontrolleret forsøg med Parent Management Training - Oregon og andre familiebehandling*. SFI - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.
- Lyk-Jensen, S. V., Bøg, M., & Lindberg, M. R. (2017). *Børn, der oplever vold i familien - Omfang og konsekvenser*. København: SFI - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.
- Mødrehjælpen. (2012). *Ud af Voldens Skygge - Mødrehjælpens guideline til arbejdet med voldsramte kvinder og deres børn*. København: Mødrehjælpen.
- Mødrehjælpen. (19. November 2019). *Ud af Voldens Skygge*. Hentet 19. November 2018 fra <https://moedrehjaelpen.dk/forside/det-goer-vi/radgivning/ud-af-voldens-skygge/>
- Ottosen, M. H., & Østergaard, S. V. (2018). *Psykisk Partnervold - En kvantitativ kortlægning*. København: VIVE - Viden til Velfærd, Det Nationale Forsnings- og Analysecenter for Velfærd.
- Rambøll. (2013). *Analyse af de økonomiske konsekvenser - Parent Management Training - Oregon (PMTO)*.
- Rambøll. (2015). *Evaluering af krisecentertilbuddene - Evalueringsrapport*. København: Rambøll.
- Socialstyrelsen. (2016). *Omkostningsvurdering af Den Korte Snor*. København: Socialstyrelsen.
- Socialstyrelsen. (2017). *Årsstatistik 2016 - Kvinder og børn på krisecenter*. Odense: Socialstyrelsen.
- Socialstyrelsen. (14. Maj 2018). *Cool Kids. Et gruppeforløb til børn med angst*. Hentet fra Socialstyrelsen.dk: <https://socialstyrelsen.dk/tvaergaende-omrader/born-med->

- funktionsnedsættelser/inspirationsmateriale-en-hel-familie/tidlige-og-forebyggende-indsatser/cool-kids
- Socialstyrelsen. (26. April 2018). *Parent Management Training - Oregon*. Hentet fra Socialstyrelsen.dk: <https://socialstyrelsen.dk/tvaergaende-omrader/dokumenterede-metoder-born-og-unge/om-dokumenterede-metoder/pmt>
- Socialstyrelsen. (2018a). *Årsstatistik 2017 - Kvinder og børn på krisecenter*. Odense: Socialstyrelsen.
- Socialstyrelsen. (2018b). *Vurdering af omkostninger ved sociale indsatser - Vejledning til Socialstyrelsens omkostningsmodel*. Hentet fra Socialstyrelsen.dk: https://socialstyrelsen.dk/filer/tvaergaende/socialstyrelsens-viden/som-diverse-materialer/vejledning-til-socialstyrelsens-omkostningsmode_17jan18.pdf
- Socialstyrelsen. (25. Januar 2019). *Den Korte Snor*. Hentet fra Vidensportalen: <https://vidensportal.dk/temaer/kriminalitet/indsatser/den-korte-snor-1>
- Socialstyrelsen. (15. Januar 2019). *Vold i nære relationer*. Hentet fra Socialstyrelsen: <https://socialstyrelsen.dk/voksne/vold-i-naere-relationer>
- Socialstyrelsen. (10. Oktober 2019). *Vurdering af omkostninger ved sociale indsatser - Vejledning til Socialstyrelsens omkostningsmodel*. Hentet fra Socialstyrelsen.dk: https://socialstyrelsen.dk/filer/tvaergaende/socialstyrelsens-viden/som-diverse-materialer/vejledning-til-socialstyrelsens-omkostningsmode_17jan18.pdf
- VIA University College. (26. April 2018). *Parent Management Training - Oregon*. Hentet fra Via.dk: <https://www.via.dk/efter-og-videreuddannelse/parent-management-training>
- Vidensportalen. (26. April 2018). *PMTO: Parent Management Training, Oregon*. Hentet fra Vidensportal.dk: <https://vidensportal.dk/temaer/udadreagerende-adfaerd/indsatser/pmt-parent-management-training-oregon>

7 Bilag

7.1 Bilag 1: Komponenter i UVS

Et forløb i UVS sammensættes individuelt til den enkelte kvinde og det enkelte barn alt efter deres behov. Sammensætningen af forløbet sker med udgangspunkt i de forskellige komponenter, som UVS indeholder.

Nedenfor fremgår en beskrivelse af de forskellige komponenter, som UVS indeholder, herunder omfanget af disse.

Visitations- og afklaringsamtaler – Kvinde

Som indledning til et forløb, afholdes visitations- og afklaringsamtaler. Formålet er til dels at stadfæste, at kvinden er i målgruppen for UVS samt at informere kvinden om projektet og afklare, hvorvidt kvinden og kvindens børn kan profitere af projektet.

Der afholdes 1-2 samtale pr. kvinde med varighed af ca. 1,5 time med deltagelse af en socialrådgiver eller psykolog.

Rådgivnings- og behandlingsforløb - Kvinde

Efter at kvinden er indskrevet i UVS, indledes indsatsen som oftest med rådgivnings- og stabiliseringssamtaler. Samtalerne består enten af rådgivningssamtaler med fokus på løsninger på kvindens praktiske problemer eller jeg-støttende samtaler, hvor kvinden styrkes i egne ressourcer.

Der kan afholdes op til 10 individuelle rådgivnings- og stabiliseringssamtaler á 1 times varighed. Der kan dog være tale om kortere individuelle samtaleforløb, hvis kvinden fx efterfølgende skal deltage i et gruppeforløb. Rådgivnings- og stabiliseringssamtalerne faciliteres af en socialrådgiver eller en voksenpsykolog alt efter emnet for samtalen.

Gruppeforløb og efterværn – Kvinde

Efter at kvinderne har deltaget i et rådgivnings- og behandlingsforløb kan de, hvis de vurderes egnet hertil, deltage i et gruppeforløb. I gruppeforløbet arbejdes primært med traumebehandling. Efter deltagelse i gruppeforløbet indgår kvinderne i efterværn for at forebygge vold i kvindens liv fremadrettet.

Et gruppeforløb for kvinder omfatter 15 gruppesessioner á 3 timer med efterfølgende efterværn bestående af op til 2 gruppesessioner á 3 timer. Et gruppeforløb for kvinder og tilhørende efterværn faciliteres af en socialrådgiver og en psykolog. Der deltager ca. 8 kvinder pr. gruppeforløb.

Morstøttende samtaler

For børn, der føler sig fysisk, psykisk og følelsesmæssig sikker i relationen til moren, kan det vurderes relevant, at moren indgår i et individuelt rådgivningsforløb uden barnet. Målgruppen for individuelle forløb til moren omfatter ofte mødre til mindre børn i alderen 0-4 år.

Det individuelle rådgivningsforløb for moren har varighed af op til 10 rådgivningssamtaler á 1 time. Ofte anvendes alle 10 rådgivningssamtaler i forbindelse med individuelle rådgivningsforløb for moren. Rådgivningsforløbet faciliteres af en psykolog.

Støtte ud over behandling

Sideløbende med rådgivning- behandlingsforløbet modtager kvinden og barnet (afhængig af alder) støtte af forskellig karakter. Mange kvinder har behov for erklæringer eller udtalelser til myndigheder omkring volden og dens følger. Kvinder og børn er ofte også i kontakt med rådgiver eller behandler omkring udfordringer i hverdagen, som fx konflikter ved samvær med barnets far eller chikane/trusler. Rådgivere og behandlere benytter derfor e-mails, sms og telefonopkald til at støtte mor og barn gennem forløbet. Omfanget af denne støtte er varierende både i forhold til kvindens og barnets individuelle behov og periodiske spidsbelastninger for kvinden/barnet, der kan opstå, hvis der fx er møder i familieretten eller med kommunen.

Afklarende- og forsamtaler – Mor/barn

Når kvinden har fået stabiliseret sin livssituation og har tilegnet sig værktøjer til at håndtere sine egne følgevirkninger efter et voldeligt forhold, er det muligt for hende at indgå i et forløb om relationen til barnet med fokus på barnets følgevirkninger efter den fysiske og psykiske vold fra morens partner mod moren.

Inden moren og barnet indgår i et forløb, afholdes samtaler for at få afklaret, hvilke følgevirkninger voldseksposeringen har givet barnet, samt hvordan morens og barnets forhold er. Moren deltager alene i 2 samtaler, mens barnet deltager sammen med moren i 1 samtale.

Hver af de 3 afklaringsamtaler har varighed af 1 timer og faciliteres af en børnepsykolog/børneterapeut og/eller pædagog.

Psykologsamtaler – Mor/barn

Børn, der er fysisk, psykisk og/eller følelsesmæssig usikker i sin relation til moren på grund af voldseksposeringen, kan vurderes at skulle indgå i et relationsforløb med moren. Målgruppen for relationsforløb udgøres ofte af mødre og børn, hvor børnene er i aldersgruppen 3-14 år.

Relationsforløbet består af op til 5 samtaler med en psykolog med varighed á 1 time og faciliteres af en børnepsykolog.

Behandlingsforløb – Barn

Børn eller unge, der føler sig fysisk, psykisk og følelsesmæssig sikker i relationen til moren, kan vurderes at skulle indgå i et individuelt terapiforløb. Målgruppen for individuelle forløb til børn og unge omfatter ofte børn i alderen 12-14 år.

Terapiforløbet består af 2 sessioner med varighed op til 2,5 time og faciliteres af en børnepsykolog, pædagog eller socialrådgiver.

Gruppeforløb og efterværn – Barn

Det kan vurderes relevant, at barnet deltager i et gruppeforløb med andre børn, der har haft lignende oplevelser. Målgruppen for gruppeforløb til børn omfatter børn i alderen 5-14 år.

Et gruppeforløb for børn omfatter 10 gruppesessioner á 2 timer. Derudover afholdes en midtvejssamtale, en opfølgningssamtale og 2 efterværnssamtaler, hver á 1 times varighed. Gruppeforløb for børn, og efterfølgende efterværn, faciliteres af en børnepsykolog eller børneterapeut samt en pædagog eller socialrådgiver. Gruppen består optimalt af minimum 4 og maksimalt 8 børn pr. gruppeforløb.

7.2 Bilag 2: Nettooms., antal ophold og gennemsnitlig opholdslængde på krisecenter

I tabellen nedenfor fremgår kvindekrisecentrenes nettoomsætning, antal ophold og gennemsnitlige opholdslængde i 2016.

Krisecentrenes nettoomsætning, antal ophold og gennemsnitlige opholdslængde, 2016
 Angivet i hhv. kr. (2016-priser), antal ophold og antal døgn

Krisecenter	Nettoomsætning	Antal ophold	Gns. opholdslængde
Danners Kvindekrisecenter	14.983.491	50	138
Dansk Kvindesamfunds Kvindekrisecenter	6.947.209	20	145
Den Åbne Dør	-	23	237
Egmontgården	-	4	117
Esbjerg Kvindekrisecenter	1.426.500	22	41
Fredericia Kvindekrisecenter	-	29	51
Frederiksværk Kvindekrisecenter	4.709.200	24	55
Frelsens Hærs Kvindekrisecenter i Næstved	3.155.935	8	94
Haderslev Kvindekrisecenter	3.861.324	12	63
Hegnslund Kvindekrisecenter, Køge	-	60	46
Hellerup Kvindekrisecenter	8.151.264	33	87
Helsingør Kvindekrisecenter	6.819.859		
Hera Døtrenes Kvindekrisecenter	4.700.875	14	127
Herning Kvindekrisecenter	4.019.598	52	33
Hillerød Kvindecenter Fond	4.591.231	14	75
Hobro Kvindekrisecenter	2.691.282	25	27
Holbæk Kvindekrisecenter Medusa	-	11	109
Holstebro Kvindekrisecenter	4.150.113	53	33
Horsens Kvindekrisecenter	3.669.255	-	-
Jungshoved Kvindekrisecenter	-	-	-
Kolding Kvindekrisecenter	-	51	48
Kvindekrisecenter Baltic	-	-	-
Kvindekrisecenter Birka	-	-	-
Kvindekrisecenter for kvinder Hjørring	2.295.734	49	20
Kvindekrisecenter Hjemmet	3.133.152	40	47
Kvindekrisecenter Odense	8.223.488	95	62
Kvindekrisecentret for kvinder, Aalborg	4.730.519	70	30
Kvindekrisecentret Garvergården	9.154.000	-	-
Kvindekrisecentret i Frederikshavn	3.075.834	18	39
Kvindehjemmet i København	21.578.626	64	165
Kvindehuset i Lyngby	6.504.452	28	65
Kvindehuset Nordsjælland	-	-	-
Kvindekrisecenter Bornholm	2.277.335	26	55

Omkostningsanalyse af ambulante rådgivning til personer udsat for vold i nære relationer

Krisecenter	Nettoomsætning	Antal ophold	Gns. opholdslængde
Kvindekrisecenter Klostermosegård	6.397.000	-	-
LivaShelter	-	-	-
Lolland Kvindekrisecenter	2.823.611	20	32
Randers Kvindekrisecenter	5.504.238	37	74
Ringsted Kvindekrisecenter S.I.	5.582.163	37	85
Roskilde Kvindekrisecenter	5.725.403	22	52
Silkeborg Kvindekrisecenter	3.295.022	19	64
Svendebjerggård, Hvidovre	-	13	178
Søhavegård Kvindekrisecenter	-	-	-
Sønderborg Kvinde- & Kvindekrisecenter	2.791.102	34	31
Taastrup Kvindekrisecenter	-	-	-
Ubbely Kvindekrisecenter	-	-	-
Vejle Kvindekrisecenter	3.198.271	59	25
Viborg Kvindekrisecenter	3.774.700	52	42
Aabenraa Kvindekrisecenter	2.675.860	26	59
Aarhus Kvindekrisecenter	8.351.289	54	39

Kilde: Tilbudsportalen.dk (2018) samt opslagsværk til "Årsstatistik 2016 – Kvinder og børn på krisecenter" (2017).

7.3 Bilag 3: Grundtakster og antal pladser på krisecenter

I tabellen nedenfor fremgår hhv. grundtakster i alt og grundtakster fra krisecentrenes revisorerklæring pr. døgn samt antallet af pladser på krisecentrene i 2018.

Krisecentrenes grundtakster hhv. i alt og fra revisorerklæringer pr. døgn, samt antal pladser på krisecentrene, 2018 Angivet i hhv. kr. (2019-priser) og antal pladser

Krisecenter	Grundtakst 2018 i alt pr. døgn	Grundtakst 2018 fra revisorerklæring pr. døgn	Antal pladser
Danners Kvindekrisecenter	2.518	2.518	18
Dansk Kvindesamfunds Kvindekrisecenter	2.591	2.591	28
Den Åbne Dør	1.506	1.506	12
Egmontgården	445	445	39
Esbjerg Kvindekrisecenter	2.660	2.660	6
Fredericia Kvindekrisecenter	1.649	1.663	4
Frederiksværk Kvindekrisecenter	1.824	1.824	9
Frelsens Hærs Kvindekrisecenter i Næstved	1.667	1.665	8
Haderslev Kvindekrisecenter	2.394	2.394	5
Hegnetslund Kvindekrisecenter, Køge	2.370	2.410	8
Hellerup Kvindekrisecenter	2.126	2.126	11
Helsingør Kvindekrisecenter	2.399	2.399	14
Hera Døtrenes Kvindekrisecenter	1.644	1.643	8
Herning Kvindekrisecenter	1.525	1.525	6
Hillerød Kvindecenter Fond	2.167	2.167	6
Hobro Kvindekrisecenter	2.630	2.630	4
Holbæk Kvindekrisecenter Medusa	2.639	-	12
Holstebro Kvindekrisecenter	1.945	1.995	6
Horsens Kvindekrisecenter	1.351	1.351	7
Jungshoved Kvindekrisecenter	2.570	2.570	7
Kolding Kvindekrisecenter	1.940	1940	7
Kvindekrisecenter Baltic	903	927	25
Kvindekrisecenter Birka	2.519	2.519	9
Kvindekrisecenter for kvinder Hjørring	2.035	2.035	4
Kvindekrisecenter Hjemmet	1.577	-	7
Kvindekrisecenter Odense	2.175	2.175	15
Kvindekrisecentret for kvinder, Aalborg	1.785	1.785	7
Kvindekrisecentret Garvergården	972	972	14
Kvindekrisecentret i Frederikshavn	3.082	2.430	4
Kvindehjemmet i København	1.663	1.663	36

Omkostningsanalyse af ambulante rådgivning til personer udsat for vold i nære relationer

Krisecenter	Grundtakst 2018 i alt pr. døgn	Grundtakst 2018 fra revisorerklæring pr. døgn	Antal pladser
Kvindehuset i Lyngby	1.813	1.813	12
Kvindehuset Nordsjælland	2.268	-	6
Kvindekrisecenter Bornholm	2.134	2.134	4
Kvindekrisecenter Klostermosegård	2.024	2.282	10
LivaShelter	2.489	2.489	20
Lolland Kvindekrisecenter	1.765	1.765	7
Randers Kvindekrisecenter	1.854	1.854	11
Ringsted Kvindekrisecenter S.I.	2.071	2.071	8
Roskilde Kvindekrisecenter	2.816	2.897	6
Silkeborg Kvindekrisecenter	1.648	1.563	5
Svendebjerggård, Hvidovre	1.308	1.306	15
Søhavegård Kvindekrisecenter	2.671	2.671	6
Sønderborg Kvinde- & Kvindekrisecenter	2.354	2.354	5
Taastrup Kvindekrisecenter	2.973	2.973	7
Ubbely Kvindekrisecenter	2.653	2.519	7
Vejle Kvindekrisecenter	1.538	1.578	9
Viborg Kvindekrisecenter	1.562	1.562	8
Aabenraa Kvindekrisecenter	2.865	2.009	5
Aarhus Kvindekrisecenter	1.709	1.771	14

Kilde: Tilbudsportalen.dk (2018)

7.4 Bilag 4: Beregnede omkostninger for ophold på krisecenter

I tabellen nedenfor fremgår beregnede omkostninger pr. kvinde pr. døgn for ophold på krisecentrene samt omkostningerne pr. kvinde pr. døgn, der er anvendt i omkostningsanalysen af krisecenterophold.

Beregnete og anvendte omkostninger pr. kvinde pr. døgn for ophold på krisecentrene
Angivet i kr. (2019-priser)

Krisecenter	Beregnet omkostning pr. kvinde pr. døgn	Anvendt omkostning pr. kvinde pr. døgn
Danners Kvindekrisecenter	2.256	2.518
Dansk Kvindesamfunds Kvindekrisecenter	2.489	2.591
Den Åbne Dør	-	1.506
Egmontgården	-	445
Esbjerg Kvindekrisecenter	1.643	2.660
Fredericia Kvindekrisecenter	-	1.649
Frederiksværk Kvindekrisecenter	3.707	3.707
Frelsens Hærs Kvindekrisecenter i Næstved	4.360	4.360
Haderslev Kvindekrisecenter	5.307	5.307
Hegnetslund Kvindekrisecenter, Køge	-	2.370
Hellerup Kvindekrisecenter	2.950	2.950
Helsingør Kvindekrisecenter	1.491	2.399
Hera Døtrenes Kvindekrisecenter	2.747	2.747
Herning Kvindekrisecenter	2.434	2.434
Hillerød Kvindeceter Fond	4.543	4.543
Hobro Kvindekrisecenter	4.142	4.142
Holbæk Kvindekrisecenter Medusa	-	2.639
Holstebro Kvindekrisecenter	2.465	2.465
Horsens Kvindekrisecenter	1.604	1.604
Jungshoved Kvindekrisecenter	-	2.570
Kolding Kvindekrisecenter	-	1.940
Kvindekrisecenter Baltic	-	903
Kvindekrisecenter Birka	-	2.519
Kvindekrisecenter for kvinder Hjørring	2.434	2.434
Kvindekrisecenter Hjemmet	1.732	1.732
Kvindekrisecenter Odense	1.451	2.175
Kvindekrisecentret for kvinder, Aalborg	2.340	2.340
Kvindekrisecentret Garvergården	-	972
Kvindekrisecentret i Frederikshavn	4.552	4.552
Kvindehjemmet i København	2.123	2.123
Kvindehuset i Lyngby	3.713	3.713

Omkostningsanalyse af ambulært rådgivning til personer udsat for vold i nære relationer

Krisecenter	Beregnet omkostning pr. kvinde pr. døgn	Anvendt omkostning pr. kvinde pr. døgn
Kvindehuset Nordsjælland	-	2.268
Kvindekrisecenter Bornholm	1.655	2.134
Kvindekrisecenter Klostermosegård	1.958	2.024
LivaShelter	-	2.489
Lolland Kvindekrisecenter	4.584	4.584
Randers Kvindekrisecenter	2.089	2.089
Ringsted Kvindekrisecenter S.I.	1.844	2.071
Roskilde Kvindekrisecenter	5.200	5.200
Silkeborg Kvindekrisecenter	2.815	2.815
Svendebjerggård, Hvidovre	-	1.308
Søhavegård Kvindekrisecenter	-	2.671
Sønderborg Kvinde- & Kvindekrisecenter	2.751	2.751
Taastrup Kvindekrisecenter	-	2.973
Ubbely Kvindekrisecenter	-	2.653
Vejle Kvindekrisecenter	2.253	2.253
Viborg Kvindekrisecenter	1.796	1.796
Aabenraa Kvindekrisecenter	1.812	2.865
Aarhus Kvindekrisecenter	4.120	4.120

Anm.: 1) De beregnede omkostninger pr. kvinde pr. døgn beregnes ved nettoomsætningen i 2016 divideret med antallet af ophold i 2016 multipliceret med den gennemsnitlige opholdslængde i 2016. For *Helsingør Krisecenter*, *Horsens Krisecenter* samt *Kvindekrisecenter Klostermosegård* foreligger der oplysninger om nettoomsætning, men ingen oplysninger om antal ophold samt gennemsnitlig opholdslængde. For disse krisecentre beregnes omkostningen pr. kvinde pr. døgn ved nettoomsætningen divideret med antallet af besatte pladser på krisecenteret, hvor det antages, at belægningsgraden er 93 pct., divideret med 365 dage.

2) For krisecentrene *Den åbne dør*, *Egmontgården*, *Fredericia krisecenter*, *Hegnetslund krisecenter*, *Holbæk krisecenter*, *Medusa*, *Jungshoved krisecenter*, *Kolding krisecenter*, *Krisecenter Baltic*, *Krisecenter Birka*, *Krisecentret Garvergården*, *Kvindehuset Nordsjælland*, *LivaShelter*, *Svendebjerggård*, *Søhavegård krisecenter*, *Taastrup krisecenter*, *Ubbely Krisecenter* foreligger der ingen oplysninger om nettoomsætning, hvorfor det ikke er muligt at beregne omkostning pr. kvinde pr. døgn. For disse krisecentre anvendes en omkostning pr. kvinde pr. døgn, der er lig med den kommunale grundtakst pr. døgn.

3) For krisecentrene *Danners Krisecenter*, *Dansk kvindesamfunds Krisecenter*, *Esbjerg krisecenter*, *Helsingør krisecenter*, *Krisecenter Odense*, *Kvindekrisecenter Bornholm*, *Kvindekrisecenter Klostermosegård*, *Ringsted Krisecenter*, *Aabenraa krisecenter* gør det sig gældende, at den beregnede omkostning pr. kvinde pr. døgn er mindre end den kommunale grundtakst pr. døgn. For disse krisecentre anvendes en omkostning pr. kvinde pr. døgn, der er lig med den kommunale grundtakst pr. døgn.

Kilde: Tilbudsportalen.dk (2018) samt opslagsværk til "Årsstatistik 2016 – Kvinder og børn på krisecenter" (2017).

Socialstyrelsen

Socialstyrelsen

Edisonsvej 1

5000 Odense C

Tlf.: 72 42 37 00

www.socialstyrelsen.dk